

NOVÝ ZÉLAND

praktické informace, jak jsme výcestovali na Nový Zéland

jaknazeland.webnode.cz

Úvodní stránka

V únoru 2012 jsme se vrátili z ročního pobytu na Novém Zélandu.

Na těchto stránkách jsme průběžně uváděli praktické informace, které bychom sami rádi před odletem znali. S dopsáním dalších rad vznikl jakýsi "technický popis", jak se na Zéland dá výcestovat.

Základní popis

- Odlet:** po 7. února 2011 z Prahy přes Soul do Aucklandu na NZ
- Návrat:** so 4. února 2012 z Aucklandu přes Soul (5 dnů) do Prahy
- Účastníci:** Martin a Markét, oba 27 let
- Cíl cesty:** procestovat celé dva ostrovy, vidět přírodu, poznat místní život a mentalitu lidí, zlepšit se v angličtině
- Charakter cesty:** nízkonákladový pobyt (tzv. backpackers) v max. délce 1 roku na základě pracovního víza, vše si vyřizovat sami, příliš neutrácer, když bude možnost, něco si přivydělat
- Ceny:** pokud není uvedeno jinak, tak se jedná o částky za 1 osobu a s kurzem při odletu 13,6 CZK za 1 NZD
- Poznámka:** v textu jsou *kurzívou* označeny informace dopsané ex post; ne ve všech záležitostech jsme měli sílu a prostor zjišťovat nejlepší možné varianty, proto se z našich chyb poučte a udělejte věci lépe; také nezapomínejte, že dnes může být už spousta věcí jinak

Kontakt

Martin a Markét
[poslat zprávu](#)

Doporučujeme

Cestanovyzeland.cz
(některé články již nejsou aktuální)

Před odletem

Čerpání informací

- ▲ konzultace se 4 lidmi, co už na NZ byli
- ▲ dokumentární film o NZ na DVD
- ▲ malý kapesní průvodce (dárek od přátele)
- ▲ páry webů na internetu, především všeobsahující Cestananovyzeland.cz - jedná se o nejlepší český web o NZ, jen některé informace již nejsou zcela aktuální - např. dostupnost práce - sledujte proto informace v diskuzi; pokud pak můžete, sami přidávejte aktuální komentáře k článkům (jako jsme se i my snažili)
- ▲ před odletem jsme neměli mnoho prostoru na čerpání detailních informací o NZ, tak jsme dali spíše na slova známých a vše si dostudovávali až na NZ
- ▲ *důležité: NZ si představte jako stejně civilizovanou zemi srovnatelnou s ČR, jen s pestřejší přírodou, jednodušší byrokracií, horším internetem, podobnou stravou, milejšími lidmi a žádným přírodním nebezpečím (možná jen zemětřesení; v ČR je ale asi 10x více typů hrozeb); rozhodně se tedy nejedná o žádnou "divočinu"; nízkonákladový život backpackerů si pak představte jako víkendové kempování (stan nahradí převážně auto), které trvá ale třeba půl roku*

Termín

- ▲ termín jsme cíleně nevybírali, ale podřídili jsme se osobní situaci - čekání na ukončení prac. poměru (Zéland byl důsledkem, nikoli příčinou ukončení práce), odsun odletu kvůli ceně letenky apod.
- ▲ *nejlepší cílený termín stejně stále nedokážeme určit, je to hodně individuální a ten rok se na NZ stráví tak jako tak; příjemné ale je po zimě na NZ si prožít ještě chvíli teplého letního počasí*

Víza

- ▲ zažádali jsme o Working Holiday Visa - informace k nim: [anglicky](#) (oficiální), [česky](#) (neoficiální)
- ▲ žádali jsme v prosinci 2010 a omezená kapacita udelení ještě nebyla vyčerpaná, ta se resetuje v březnu a aktuální stav lze zjistit [zde](#) (v dolní části stránky) - *v r. 2011 se kapacita 1200 víz ale vyčerpala pro velký zájem už v prosinci!*
- ▲ na zmíněném eng webu jsme se zaregistrovali, vyplnili online formulář (raději i za pomoci Google Translatoru; všechny formuláře i na NZ jsme vyplňovali bez české diakritiky) a zaplatili online přes Visa kartu poplatek cca 2 000 Kč za osobu
- ▲ vízum přišlo na e-mail do cca 3 dnů - vytiskli jsme si ho (ponechali i v el. podobě) - *vytisknuté vízum bylo potřeba např. na letišti v Aucklandu při příletu a pak u jednotlivých zaměstnavatelů na NZ*

Letenky

- ▲ objednat čím dříve, tím lépe; my je měli 2 měs. dopředu a platili jsme za 1 zpáteční 29 000 Kč (v sezóně byla hodně vysoká cena; dala se jinak sehnat i levněji!); původně jsme chtěli odlétat už v lednu, ale posunutím odletu o měsíc jsme ušetřili 9 000 Kč na jedné letence
- ▲ letenku jsme chtěli mít raději zpáteční - jinak by mohly být problémy při vstupu do země (dokladování financí na její nákup apod.)
- ▲ online nákup byl v době našeho odletu problémový, např. aerolinie Emirates neměly

aktualizovaný ceník, tak se stále zobrazovaly nesmyslné ceny (velice nepřijemné pro porovnávání nabídek)

- ↗ ve finále jsme koupili letenky Korean Air osobně na pobočce [Student Agency](#) (telefonicky si objednali do e-mailu nabídku nejlevnějšího nejbližšího letu - jednalo se o speciální nabídku, kterou neměli na webu)
- ↗ přestup v Soulu se zpátečním noclehem v hotelu (zdarma) + stopover, tj. možnost být na místě přestupu několik dnů - *využili jsme*
- ↗ zavazadla mohla být do 20 kg a příruční do 12 kg - *měli jsme pak v praxi cca 13 kg a 5 kg, takže jsme váhy vůbec neřešili*
- ↗ online se dají letenky jinak koupit např. na: [Letuska.cz](#), [Pelikan.cz](#), [Kralovna.cz](#), [Skyscanner.net](#), [Condor.cz](#) atd., nebo přímo u leteckých společností (ty ale měly lety o dost dražší než čeští zprostředkovatelé)
- ↗ odbavení (check-in) jsme prováděli až na letišti - elektronická možnost nebyla
- ↗ letenky jsme obdrželi na pobočce v papírové formě a raději jsme si je i pro zálohu naskenovali - *papírovou verzi (nebo čitelnou el. verzi: ve smartphonu, tabletu, netbooku) doporučujeme mít, byla potřeba*
- ↗ zpáteční let nešel koupit přesně na rok, zvolili jsme tak nejpozdější možné datum - počítali jsme tedy s přeložením data odletu (za přesunutí bylo v podmínkách cca 3 000 Kč - *v praxi pak cca 1500 Kč a mírné komplikace*)
- ↗ doporučená sedadla v letadle: [Seatguru.com](#) - *my jsme si v praxi místa vybírat nemohli - jen zda u okénka nebo v uličce*

Cestovní pojištění

- ↗ odjíždí-li se z ČR na více jak půl roku, dá se odhlásit z místní pojišťovny (u nás VZP), pokud se pak ale vrátíme dříve, musí se určitá částka doplácat; při odhlášení jsme na VZP odevzdali kartičku a dostali jsme A4 papír s náhradní platností do doby odletu (nezapomeňte být pojištěni i v den odletu); pak se musí k VZP poslat kopie smlouvy s nově uzavřenou cestovní pojistkou - může se i po návratu (my potvrzení poslali ještě před odletem přes [Datovou schránku](#) - *zbytečné, po návratu nám DS stejně neuznali*); po návratu se opět kartička vyzvedne zpět v pobočce místa bydliště nebo přijde poštou
- ↗ obešli jsme osobně všechny hlavní pojišťovny, ale na každé pobočce nám řekli něco jiného a nabídli jinou cenu!!! Při osobní návštěvě absolutně nemožné cokoli dojednat - doporučujeme tedy ceníky na internetu
- ↗ u pojištění jsme chtěli: pracovní typ pojištění, platnost pro NZ, Austrálii, ostrovy v Pacifiku a Koreu, zdravotní pojištění, hrazení zubaře (kvůli výraznějšímu zákroku před odletem) a tel. podporu v češtině
- ↗ pojistili jsme se ve finále u pojišťovny [Mondial Assistance](#) online přes internet (platba kartou - smlouva přišla okamžitě e-mailem), zvolili jsme dražší variantu Long komfort za 10 000 Kč (levnější byla za 8 000 Kč), dostali jsme tak neomezené zdravotní plnění, úrazové poj., poj. za škody, krádeže, zavazadel a další; e-mailem přišla všechna potřebná čísla, kartičku jsme si vytiskli (na druhou stranu jsme si dopsali tel. čísla na banku, mobilního operátora v ČR a rodinného příslušníka - není ale nutné) - *na NZ se nám Mondial Assistance velice dobře osvědčila*
- ↗ pro představu, stručný stav pojišťoven v ČR před našim odletem:
 - ↗ Kooperativa - všude jiné informace, 11 tis Kč
 - ↗ ČSOB - s Austrálií asi 15 tis Kč
 - ↗ Uniqua - všude jiné informace (rozdíl až 16 tis Kč) - pak za 13 tis Kč
 - ↗ VZP - všude jiné informace - na pobočce 10 tis Kč, na webu o dost dražší
 - ↗ Česká pojišťovna - nesrozumitelné, bez ceníku, pak asi 10 tis Kč
 - ↗ Generali - 2x smlouva na půl roku, 8,5 tis Kč, plnění 1,7 mil Kč
 - ↗ Česká spořitelna - nenabízí na rok, jen na 90 dnů

- ▲ mBanka - nenabízí na rok
- ▲ atd. atd.
- ▲ mnoho cestovatelů volí např. kombinaci krátkého poj. u ČR banky (po dobu letu) a levné NZ pojišťovny [Orbitprotect](#) - info o ní v češtině např. [zde](#) nebo [zde v diskuzi](#); levnější cena je pak vykoupena např. absencí zubních výloh, nižším zdravotním plněním, eng podporou atd.; na konci r. 2011 se také dobře mluvilo o České pojišťovně; na NZ jsme potkali i cestovatele bez pojištění

Mezinárodní řidičský průkaz

- ▲ vydával se pouze osobně na úřadu v místě bydliště a na počkání (přinést fotografií), velký papírový - 50 Kč
- ▲ platnost max. 1 rok, vyřizovali jsme tedy co nejpozději (varianty delší než 1 rok NZ neuznává)
- ▲ při delším pobytu na NZ než 1 rok se musí pro řízení auta získat NZ řidičský průkaz vč. absolvování testů

Výpis z účtu

- ▲ pro vstup na NZ je potřeba mít potvrzení z banky (výpis z účtu - nejlépe v eng, třeba vytisknutou eng verzi internetového bankovnictví), že máme 4200 NZD na jednu osobu na roční pobyt - nebo potřebnou částku k doplnění k hotovosti; my si vezli originál výpis z účtu podílových fondů
- ▲ *při našich 2 vstupech na NZ po nás potvrzení vůbec nikdo nechtěl, ale i tak ho mít raději sebou; řešením by také mohl být případný výpis z bankomatu na NZ letišti; někteří cestovatelé pro získání dokladu používají vypůjčené peníze např. od příbuzných a přátel - může to být také způsob jak zajistit hrazení případných fin. problémů*

Ubytování v Aucklandu - hostel

- ▲ na NZ fungují různé ubytovny, hostely atd.
- ▲ my si hostel pro ubytování po příletu na NZ rezervovali asi 2 týdny dopředu na [Hihostels.com](#) u [Hostel Auckland City YHA](#) (vybrali jsme tento, protože byl levný a blízko centra) - další vyhledávače hostelu např. na [Hostelworld.com](#) a [Hostelbookers.com](#)
- ▲ platili jsme online kartou zálohu 2 EUR za osobu, e-mailem přišlo potvrzení - to jsme si vytiskli - stačily pak jen pasy, ale radši ho mít sebou např. pro udávání adresy bydliště na úřadech
- ▲ cena za ubytování 23 NZD na noc za osobu, tj. pro nás cca 625 Kč na objednané 2 dny; objednávali jsme s tím, že si případně další dny prodloužíme na místě - ve finále jsme veškeré vyřizování na NZ vzali hopem, takže objednávka na 2 noci stačila

Registrace u Ministerstva zahraničních věcí ČR

- ▲ [DROZD](#) neboli "Dobrovolná registrace občanů ČR při cestách do zahraničí" - užitečné při katastrofách apod.
- ▲ *během pobytu na NZ došlo na jižním ostrově v Christchurch k zemětřesení - z [konzulátu ze Sydney](#) nám volali na CZ mobil (měli jsme vypnuty, tak volali do ČR nahlášené kontaktní rodinné osobě, zda má od nás zprávy), následně nám psali e-mailem, zda jsme v pořádku a nepotřebujeme pomoc, případně at' voláme na +61402312806; při dalším zemětřesení nám opět psali e-mail s nabídnutím případné pomoci a postupu v nouzi; registraci tedy vřele doporučujeme; v jiných zemích dle zpravodajství třeba rozesílali turistům SMS s časy nejbližších odletů z krizové oblasti*

Zajištění věcí v ČR

- ▲ výpověď z přechodného privátu
- ▲ uhrazení zdravotního pojistění - jeden z nás měl mezi výpovědí a odletem krátký čas, tak se nehlásil na prac. úřad, ale zdrav. poj. si zaplatil jako samoplátce (cca 1000 Kč/měs.); druhý z nás byl nahlášen na prac. úřadu - poj. se tak neplatilo; sociální poj. se vůbec neřeší
- ▲ pokud končí pas (měl by být po návratu z NZ platný ještě 3 měsíce), tak je potřeba požádat o nový - vyřízení může trvat až měsíc
- ▲ zubní a lékařská prohlídka (není nutná, u nás to byly aktuální vyšetření a prevence; pro NZ není potřeba žádného speciálního vyšetření nebo očkování)
- ▲ zřízení Datové schránky (zdarma) a Elektronického kvalifikovaného podpisu pro případnou online komunikaci s úřady v ČR - my u České pošty - 160 Kč - *el. podpis zdražil na 396 Kč, takže jsme jej na NZ už neprodlužovali*
- ▲ podání daňového přiznání (letěli jsme v únoru, takže za předešlý rok) - hodnoty jsme měli od externí účetní a využili webový systém EPO s elektronickým kvalifikovaným podpisem (lze i Datovou schránkou) - podávali jsme přiznání ještě přímo na letišti v ČR (a byli připraveni jej podat až z NZ)
- ▲ zaplacení ročních poplatků za hroby, nájmy, komunální odpad apod. - *některé obce poplatek za odpad promijí - ušetří se až 500 Kč*
- ▲ převedení mobilního paušálu (pokud není na 10 Kč/měs.) na předplacenou kartu - pozor na dobíjení kreditu, aby se nezrušilo číslo (my si dobili kredit tak, aby platnost čísla vydržela na rok a na NZ jsme nemuseli nic řešit), aktivovat roaming, zapnout si PIN proti případné krádeži a nechat si předplacenku u operátora zaregistrovat na své jméno (kdyby se SIM ztratila, přišli bychom i o tel. číslo)
- ▲ zaplacení webové domény apod.
- ▲ zajištění výběru domovní pošty, hlídání domu/bytu, udání kytek apod.
- ▲ cenné věci jsme uložili do bezpečnostní schránky v bance
- ▲ odhlášení se z pracovního úřadu
- ▲ tisk všech potřebných dokumentů - letenky, víza, ubytování... - *tisk stále doporučujeme*
- ▲ všechny důležité PC dokumenty, přístupová hesla (v programu Keepass), e-mailsy, kalendáře atd... vše jsme dali do netbooku, kopie pak na webové úložiště Dropbox a do chytrého mobilu
- ▲ zkontrolování, zda nejsou na následující rok sjednané nějaké schůzky, úkoly, sliby... případně je zrušit
- ▲ *naskenovat/vyfotit pasy, občánky, řidičáky, mezin. řidičáky... pro případ ukradení nebo ztracení na NZ*

Angličtina na internetu

- ▲ Helpforenglish.cz - výborný web na kompletní studium angličtiny
- ▲ Google Translate nebo Bing Translator - překladače
- ▲ Slovnik Seznam - slovník, výslovnost, fonetická transkripce
- ▲ Forvo.com - výslovnost namluvená rodilými mluvčími, fonetická transkripce

Naše výbava na cestu

- ▲ velké brašny na 70 l, verze s odepínacím předním batůžkem (Hervis sport, 2 400 Kč)
- ▲ další 2 malé standardní batohy (jako příruční zavazadla do letadla)
- ▲ spacáky do páru (levý a pravý) - měla by být stejná značka i typ (koupili jsme online, 1 000 Kč) - *pokud plánujete spát v autě i přes zimu, tak doporučujeme teplejší typ*
- ▲ oblečení:
 - ▲ boty: botasky (pevnější, vhodné do přírody), sandále, pantofle - vše 1x - *další*

- obyčejné boty se dají na NZ dokoupit už od 30 NZD a pantofle se také vozit nemusí*
- ▲ kalhoty - džíny, plátěné, šusťákové - cca 3-4x
 - ▲ ponožky - standardní + teplé - *hodily se do chladných domácností, kde se moc netopí*
 - ▲ kroťasy - cca 3x
 - ▲ trička - cca 10x
 - ▲ mikiny/svetry - cca 3x
 - ▲ bunda softshell 1x - je lehká, skladná, nepromokavá a neprofoukne (Hervis sport, 1 800 Kč) - *stačila nám i během zimy*
 - ▲ oblečení na spaní - na léto i zimu
 - ▲ plavky, šátek, tenká pláštěnka + deštník - *stačila nám jen softshell bunda*
 - ▲ ručníky - velká osuška, malý ručník
 - ▲ osobní hygiena (např. dostatek mezizub. kartáčků), sluneční brýle, malá lékárnička, jelení lůj, papírové kapesníky
 - ▲ z léků jen Paralen a Fenistil gel
 - ▲ bezdrátový el. holící strojek s nabíječkou (i na ostříhání vlasů v jednom), kapesní fén (Globus, 200 Kč)
 - ▲ malý netbook - *doporučujeme co nejdelší výdrž baterie + dostatek multimediálního obsahu na dlouhé večery v autě*
 - ▲ základní digitální foťák + malá nabíječka baterií - *stačila 2 GB karta, fotky jsme dávali do ntb*
 - ▲ mobily a nabíječky vč. náhradní baterie + starý obyčejný mobil na CZ SIM kartu - *vyplatil se, jelikož hlavní mobil se rozbil a také jsme ocenili až týdenní výdrž baterie*
 - ▲ flashka, malá sluchátka 2x + rozdvojku k netbooku (pro poslech dvou lidí na jednom zařízení)
 - ▲ redukci z NZ el. zásuvky na naší (dostali jsme od přátel, kteří na NZ už byli) - *nemuseli jsme ji první dny nikde shánět*
 - ▲ malá kapesní baterka a čelovka - *uvázali jsme ji v autě jako lampičku*
 - ▲ desky s dokumenty (viz vyřizování výše) a doklady: pas, řidičský a občanský průkaz, bankovní karta
 - ▲ kapesní nožík, malé šítíčko, izolepa, propisky
 - ▲ knížečky a časopisy - *hodily se během cestování v autě*
 - ▲ anglický papírový slovníček (+ verze v mobilu)
 - ▲ *vzali jsme si, ale nevyužili jsme:*
 - ▲ mapa NZ (knihkupectví, 200 Kč) - zbytečné, ve všech informacích na NZ je k dispozici zdarma
 - ▲ malý hliníkový vaříč/stojánek a pevný líh - nebylo potřeba, k autu jsme dostali velký vaříč; nebo se dá na NZ koupit
 - ▲ průkazkové fotografie navíc - nebyly nikde potřeba
 - ▲ *příště bychom si ještě vzali:*
 - ▲ opalovací krém - v období léta - první dny po příletu nebyla na nákup síla a slunce dost pálico
 - ▲ velký český průvodce Zélandu (cca 600 Kč) - náš malý rozhodně nestačil, my ale naštěstí dostali k autu několik velkých vč. [tohoto](#)
 - ▲ GPS autonavigaci NZ v jakékoli použitelné formě - v mobilu, externí k netbooku, do auta... na NZ se dá koupit malá autonavigace už od 100 NZD
 - ▲ za úvahu stojí [česká roztrojka el. zásuvek](#) např. s 1-2 m kabelem - všude bývá boj o zásuvky a tato varianta + 1 NZ redukce se nám zdá lepší, než NZ rozdvojka a x redukcí (při cestování je elektrina cennější než mít v batohu kvalitní kalhoty navíc)
 - ▲ *důležité: na NZ jsou levné obchody typu OBI, Globus, Vietnamci, second handů... takže v podstatě se dá cokoli levně dokoupit od oblečení po izolepu, takže není potřeba vést vše z našeho seznamu; výjimku tvoří kvalitní sportovní oblečení a vybavení (my ale nic speciálního nepodnikali)*

Vlak, autobus

- ▲ přesun z domu na letiště - 300 Kč

Celkové hlavní výdaje před odletem

- ▲ jedná se o hlavní výdaje na jednu osobu, pokud bychom byli již základně turisticky vybaveni (tedy bez nákupu věcí)
- ▲ cca 42 500 Kč před odletem na NZ (+ na účtu mít cca 60 000 Kč pro imigrační úřad a pro svou jistotu)

Těsně před odletem jsme ještě

- ▲ vyměnili CZK za EUR - *stačilo mít jen pár pro jistotu*
- ▲ vytiskli si z [Map Google](#) (dali do mobilu) trasu z letiště do hostelu na NZ
- ▲ udělali průzkum nabídky mobilních operátorů na NZ - nejlepší na volání se jevil 2degrees
- ▲ na mobilu si nechali deaktivovat mobilní internet - v cizině je moc drahý
- ▲ *některí si ještě např. domlouvají prohlídku auta hned po příletu na NZ (s vyzvednutím na letišti)*

Obavy z pobytu na Zélandu

- ▲ Nenajdeme práci:
 - ▲ náš rok byl na dostupnost práce celkem úspěšný, ale od cca prosince 2011 přijelo na NZ mnoho cestovatelů a k tomu zaměstnavatelé dostávali dotace na místní pracovníky, takže sehnat práci bylo mnohem složitější - poptávka mnohonásobně překonala nabídku
 - ▲ předpokládáme, že se jedná o trend, kdy i v následujících letech bude sehnání práce mnohem více o štěstí a bude vyžadovat větší úsilí než tomu bylo doposavad
 - ▲ doporučujeme mít pro pobyt na NZ finanční rezervu, protože dostupnost práce nikdo nezaručí, i když šance rozhodně nejsou zase až tak malé
 - ▲ z pohledu roku 2012 je ještě otázkou, jak dopadnou v budoucnu kiwi sady kvůli nákaze PSA
 - ▲ pozitivnější pohled: na NZ jsou potřeba zahraniční pracovníci po celý rok, proto práce bude "vždy" k dispozici, počet míst se zase o tolik nemění, jen se zvyšuje počet uchazečů o místa
 - ▲ rozhodně je i šance, že práci budete mít k dispozici po celý váš pobyt na NZ
 - ▲ nám se mnohokrát stávalo, že jsme o dostupné práci věděli, ale zrovna nebyla v naší oblasti, nechtěli jsme na ni čekat, nevyhovoval nám typ apod.
 - ▲ problémem může také být, že ne každý se dlouhodobě smíří s prací, kterou by v ČR nikdy nedělal - práce u lopaty na farmě, celodenní dřína na sadu, 10 h stání u pásu v továrně - v ČR to může znít pohodově, ale pak to na NZ zabolí
 - ▲ pokud bychom se teoreticky chtěli příště vyhnout dřině, tak bychom na NZ letěli spíše jen na několik měsíců
 - ▲ pokud bude mít člověk velké štěstí, je dobrý v angličtině, tak se dá získat i kvalifikovaná práce
 - ▲ mnohdy jsme čekali i týdny na začátek pracovní sezony a výdělkem většinou doháněli útratu
- ▲ Neumím anglicky:
 - ▲ je samozřejmé, že bez absolutně žádné angličtiny se např. v bance hůře zřídí účet, nebo po telefonu zjistí, zda je druhý den práce
 - ▲ na NZ jsou lidé velice otevření, trpěliví, zvyklí na cizince a z neznalosti angličtiny si moc nedělají; sami ale dost drmolí, že jim třeba ani Angličan nerozumí (takže už

opravdu víme: žádný stres)

- ▲ jede-li se ve dvou, tak stačí, když se domluví jeden z dvojice, druhému stačí znát pář slov, případně nějaké základy (náš případ); důležité je, že ten první vyřídí veškerou organizaci a v práci přetlumočí zadání úkolů (všude jsme mohli v podstatě pracovat poblíž sebe); jen se holt ten druhý bude často cítit jako "trubka", na vše kýtav ano (pozn. Martina: jednou jsem si tak v továrně nešťastně odkýval práci navíc :-) a po večerech studovat Helpforenglish.cz
- ▲ potkali jsme několik lidí, kteří byli na NZ sami skoro bez jakékoli znalosti angličtiny - využili v začátcích služeb agentur, či přátel

Během letu

Cesta na letiště

- ↗ oblečení v únoru - byl naštěstí zrovna teplý týden, tak jsme doma nechali čepice, šály, rukavice a oblékli se standardně jako na podzim - džíny, mikina, softshell bunda - *pokud by mrzlo, vzali bychom si více vrstev oblečení; případně zimní doplnky se dají využít i na NZ*
- ↗ na záda velké krosny a na břicho malé batohy
- ↗ obsah malých batohů (byly už připraveny jako příruční zavazadla do letadla - co jsme si do nich nedali, tak jsme až do Aucklandu k dispozici neměli):
 - ↗ drobná hygiena, náhradní ponožky, foťák, netbook + nabíječka, mobily, dokumenty a doklady, slovníček, propiska, svačina na cestu k letišti
 - ↗ *dále jsme měli sbaleno, ale nevyužili jsme: časopisy, ručník, spacák, sluchátka, tričko*
 - ↗ *je vhodné se také podívat na [seznam zakázaných věcí v letadle](#)*
- ↗ do Prahy na Florenc jsme se dostali autobusem se Student Agency (nabízí i cestu dále na letiště, ale nám nenavazoval vhodně spoj a cena byla vyšší než lístek za MHD)
- ↗ z Florence jsme metrem popojeli až na konečnou trasy A - Dejvická a tam přestoupili na autobus č. 119 směr Ruzyň
- ↗ lety na NZ jsou vždy z terminálu 1 - stejně se jmenovala i výstupní zastávka

Letiště na Ruzyňi

- ↗ na letišti jsou k dispozici cedulky na zavazadla, kde je vhodné uvést cílovou adresu na NZ a kontakty na sebe (pro případ ztráty apod.)
- ↗ našli jsme si na monitoru svůj let a k němu číslo odbavovacího stánku
- ↗ u stánku jsme slečně dali pasy (vytisknuté letenky nechtěla), připomněli se, že chceme sedět u okénka, zvážila se zavazadla (jen velká, která pak slečna nechala odvést - *dostali jsme je zpátky až po příletu v Aucklandu*) a obdrželi palubní lístek (už i pro přestup v Soulu)
- ↗ nenašli jsme žádné free wifi
- ↗ půl hodiny před odletem jsme mohli jít nastoupit do letadla
- ↗ do free zóny se jde přes kontrolu pasu a palubního lístku
- ↗ do letadla přes skener - už jen s příručním zavazadlem - netbook se musel vybalit zvlášť, vyndat z kapes vše kovové, musel se sundat i pásek u kalhot; ze zakázaných věcí jsme "neukočírovali" jen deodorant v příručním zavazadle kvůli velikosti

Let z Prahy do Soulu

- ↗ odlétali jsme v 19 h
- ↗ v letadle byl dostatečně velký prostor na zavazadlo (buď se dá dát nahoru do úložného prostoru, nebo pod sedačku dopředu)
- ↗ na nohy byl celkem dostatek místa, sedačka se dala mírně sklopit
- ↗ dostali jsme průběžně: tenkou deku, polštárek, 3 dcl vody, malý kartáček na zuby s pastou, tenké parfémované pantofle (pro svěží vzduch kolem), vlhčený kapesníček, pytlík na zvracení, sluchátka, arašídy, občerstvení, po probuzení horký mokrý ručník
- ↗ na sedačce byla dotyková obrazovka - spousta filmů (eng), videoklipů, hudby, her, zpravodajství (eng) a aktuální mapy s pozicemi letadla (místo, výška, rychlos, den/noc...), byla i možnost připojit vlastní USB flashku - nefungovalo nám; takže jsme ani nevyužili naše časopisy
- ↗ zásuvky k dispozici nebyly (až na letišti v Soulu)
- ↗ podávala se večeře a snídaně - 2 druhy: korejská (rýže, koření, řasy, zvláštní zelenina - nechutnalo nám), západní (brambory, maso, houska, jogurt - to už nám chutnalo); průběžně

džusy (pozn.: červený nebyl jahodový, ale rajčatová šťáva), dezert, víno k večeři

- ↗ 10 hodinový let utekl rychle, nikdo nezvracl, na čtení časopisů nedošlo (po jídle a hraní si s obrazovkou na sedadle se spalo)
- ↗ rodina doma může online sledovat let např. na Flightradar24.com při zadání čísla letu do pole "Search" (např. "KE123") - ne všude je ale pozice letadla dostupná (např. nad částí Ruska, Koreje)

Letiště v Soulu - přestup

- ↗ po přistání jsme šli přímo na Transfer (ne k Imigrační kontrole), prošli jsme skenerem a šli po schodech nahoru do free zóny, kde byla spousta obchodů
- ↗ u Transfer Desk stánku jsme si nechali změnit letenku, abychom seděli u okénka
- ↗ roaming O2 a Vodafone fungoval jen s 3G mobilem (v Koreji nemají naše GSM)
- ↗ při 4 h pauze jsme využili toalet na vyčištění zubů, opláchnutí apod.
- ↗ batůžky jsme si vozili na vozících, abychom měli pohodlí
- ↗ fungovalo free wifi, na el. zásuvky nebyla potřeba redukce
- ↗ nic jsme si nekupovali, neměli jsme potřebu
- ↗ při nástupu do letadla byl potřeba pas a palubní lístek (ten jsme dostali na Ruzyni, resp. předělaný v Soulu při změně sedadel)
- ↗ [podrobnější popis](#)

Let ze Soulu do Aucklandu

- ↗ v letadle opět pohodlné sedačky a stejný komfort jako při prvním letu
- ↗ dostali jsme od letušky [imigrační formulář v eng](#) (ukázka v [cz verzi](#)), který je dobré vyplnit ještě v letadle kvůli dostatku času; jako adresu bydliště jsme uvedli zarezervovaný hostel; *určitě uved'te pravdivě všechny léky*
- ↗ let trval 11 h, opět jsme sledovali monitor na sedačkách a pak spali; vše bez problémů

Letiště v Aucklandu

- ↗ přistáli jsme v 8h ráno
- ↗ první byl stánek imigrační kontroly - stačil pas a vyplněný formulář z letadla; dostali jsme razítko do pasu
- ↗ pak jsme vyhodili do koše veškeré jídlo, resp. to, co jsme měli z letadla (na dotaz nám místní pracovnice řekla, at' se raději zbabíme všeho, jinak by to mohlo být pod pokutou 400 NZD - varování bylo i na cedulích); dle internetu si někteří lidé nechali sušenky apod., ale my to riskovat nechtěli - *vše z letadla by mělo bez problémů projít, ale dle pořadu v TV na NZ jsou úředníci velice přísní a nesmlouvaví, tak proč to zbytečně "riskovat"*
- ↗ z pásu jsme si vzali svá zavazadla a dali na vozíček
- ↗ následovala "biosecurity", zda máme nějaké jídlo a skener zavazadel - pokud by tam kontrola nalezla stan, trekové boty, jídlo, pití... tak by se šlo na detailní prohlídku (zda v botách a stanových tyčkách není hlína apod.); my prošli úplně bez jakékoli další kontroly - byli jsme z toho mírně překvapení
- ↗ nikdo nechtěl vidět doklad o financích, vytisknutá víza, letenky, rezervace hostelu... nic
- ↗ na letišti byly zdarma k dispozici brožury o Aucklandu, free wifi nebyla
- ↗ v příletové hale jsme si vyměnili Eura za místní NZD, jen tolik, aby nám to stačilo na lístek na autobus do Aucklandu - pro dva 46 NZD (zvolili jsme rovnou i zpáteční platící 1 rok - *vyplatilo se*); u autobusu nám se vším ochotně poradila místní pracovnice
- ↗ počasí ráno bylo chladnější, pod mrakem - oblečení jsme nijak řešit nemuseli

Přestup v Soulu

Na žádost čtenářů, kteří podobný přestup ještě nikdy neabsolvovali, jsme sepsali podrobnější popis, jak náš přestup probíhal.

Informace jsou sepsány s ročním odstupem, nemusí být tak zcela přesné a kompletní. Také může záležet, ke které bráně letadlo přistane. Při zpátečním letu jsme např. museli jet k příletové hale "metrem" - viz obsah dalších stránek.

Podrobnější popis

Po přistání letadla jsme vyšli přímo tunelem do haly, která byla součástí letiště. Následovali jsme ostatní pasažéry dlouhou chodbou až jsme uviděli naproti sobě "stánky" s Immigration... Tam jsme nešli, protože tím bychom žádali o vstup do Koreje. Na konci dlouhé chodby jsme se dali doprava, kde byly schody nahoru a na cedulích šipky k "Transfer". Vyjeli jsme nahoru ke kontrole skenerem. Vyprázdnili jsme kapsy od kovových věcí a nechali zkонтrolovat příruční zavazadlo - vše proběhlo rychle. O velké hlavní zavazadlo jsme se vůbec nestarali, dostali jsme jej až na Zélandu. Po skeneru jsme se vydali opět nahoru do "free zóny" - všude cestou byly informační cedule. Tam se dalo nakoupit cokoli od občerstvení po suvenýry. Byla k dispozici spousta sedaček, kde se dalo počkat - včetně čistých toalet a případně wifi. Od příletu do této doby jsme potřebovali cca 20 min. Na palubním lístku, který jsme obdrželi již v ČR, byl uvedený čas, kdy jsme mohli nastoupit do letadla a také číslo brány. Vyšli jsme raději o 15 min dříve než v uvedený čas, protože free zóna byla veliká, cesta k letadlu obvykle dlouhá a následně se ještě čeká u brány ve frontě. Z free zóny vedly směrové cedule, na kterých bylo číslo naší brány - cesta byla dobře značená a vedla jen budovou letiště (nemuseli jsme nikam přejízdět). Vstupní brána do letadla byla zřetelně označena, takže nešla minout. Před dveřmi byl stánek, kde stála obsluha a v čase nalodění začala kontrolovat pasy s palubními lístky a pouštět do letadla. Prošli jsme krátkým tunelem a v letadle nás obsluha nasměrovala k sedadlu. Pokud byl někde s něčím problém, tak jsme se mohli na podrobnější informace zeptat u kiosků Transfer Desk, nebo místního zaměstnance. Na letišti byli všichni velice ochotní.

Prvních 5 dnů na NZ

Pro přehlednost nejdříve zmiňujeme informace tématicky a následně pak stručně v časovém sledu, jak jsme v prvních dnech postupovali.

Centrum Aucklandu

- ▲ na NZ nemají v centrech měst náměstí jako v ČR, ale hlavní rušné ulice plné obchodů
- ▲ v Aucklandu je centrem ulice Queen Street (vedoucí k přístavu), kde lze vyřídit všechny důležité záležitosti
- ▲ v každém městě je [Informační centrum](#), kde jsou zdarma k dispozici všechny potřebné mapky, letáčky, brožury a kde vám ochotně poradí s čímkoliv - umístění supermarketů, knihovny, prádelny, kde se může přenocovat s autem atd. (v centru jsou Informace na Victoria Street)
- ▲ mapky města jsou také k dispozici už přímo v hostelech
- ▲ na chodníku by se již mělo chodit vlevo, čas na semaforu u přechodů značí dobu do červené a na některých přechodech se smí chodit i šikmo

Ubytování

- ▲ po příletu nás v zarezervovaném [hostelu](#) přijali od 14 h a stačily jen pasy
- ▲ během dne jsme zavazadla nechali bez starostí v pokoji - vše v pořádku
- ▲ využili jsme 2 noci v 5 lůžkovém pokoji (23 NZD/osobu/noc)
- ▲ další noci jsme již spali v koupeném autě
- ▲ zdarma legální spaní v autě v Aucklandu není - nejlevnější variantou je asi [Ambury kemp](#) za 10 NZD/osobu/noc - *kemp se má dopředu rezervovat, ale nebylo to nutné, stačilo nám na místě přes terminál zdarma zavolat úředníkovi, vhodit do boxu poplatek a přes asi 3 brány dojet na travnatý prostor, který ani uprostřed sezony nebyl zaplněn*
- ▲ nejbližší zdarma legální kempování v autě je od Aucklandu hodně daleko (viz informace na další stránce v části Kempování)

Směnárna a finance

- ▲ na letištích jsou směnárny obecně dražší, i když občas se najde i výjimka
- ▲ na Queen Street jsme u aktuálně nejlevnější směnárny vyměnili všechna přivezená Eura za NZD
- ▲ dle potřeby jsme další NZD vybrali z jakéhokoli bankomatu přes českou VISA kartu (u naší mBanky zdarma při výběru nad 2 500 Kč)
- ▲ v obchodech jsme platili hotově (mBank měla drahé zahraniční platby), po první výplatě už místní platební kartou EFTPOS

Potraviny

- ▲ nejbližší levné potraviny v centru jsou asi [Countdown na Victoria Street](#)
- ▲ když jsme vyjeli z Aucklandu, řídili jsme se již informacemi uvedenými na další stránce v části Nákupy

Mobilní číslo

- ▲ český roaming na NZ fungoval automaticky bez problémů - O2 i Vodafone
- ▲ dobré je začít nákupem NZ SIM karty, jelikož při dalším vyřizování bude tel. číslo potřeba

- ↗ na NZ jsou 3 mobilní operátoři: [Vodafone](#), [Telecom](#), [2degrees](#)
- ↗ doporučujeme 2degrees, je nejlevnější - SIM karta se prodávala v supermarketech za 5 NZD s 1 NZD kreditem - *na Queen St má již 2degrees prodejnu*
- ↗ o kredit jsme si vždy řekli u pokladny supermarketu a dostali lístek s dobíjecím číslem na 20 NZD
- ↗ PIN na infolince byl automaticky nastaven na "0000"
- ↗ přes infolinku jsme si nechali vypnout hlasovou schránku (aby lidem z ČR při provzánění zbytečně nehrozil vysoký poplatek)
- ↗ Vodafone SIM stála 30 NZD bez kreditu - při [registraci online](#) se získá 10 NZD zdarma

Redukce el. zásuvek

- ↗ pro dobíjení českých el. zařízení musí být na NZ redukce - my si ji přivezli z ČR od přátele
- ↗ na letišti a v centru Aucklandu jsou dostupné, ale jsou velice drahé (např. 20 NZD)
- ↗ my si nové kupovali až v dalších městech v levných obchodech "vše za 2 NZD" právě za 2 NZD
- ↗ na Queen St by je mohli mít na druhé straně od přístavu ve "vietnamských obchůdcích" - nutno se poptat

Dostupnost internetu

- ↗ podmínky byly výrazně horší než v ČR; v hostelech a kavárnách byla wifi placená
- ↗ wifi zdarma:
 - ↗ [knihovna v centru](#) (naproti Aotea Square u Wakefield St) - wifi dostupné i mimo otevírací dobu, omezení na 100 MB/den
 - ↗ na několika místech Queen St - o dostupné free wifi informují cedule na sloupech či stromech
 - ↗ každý McDonald's - omezení na 50 MB/den - *ne vždy fungoval (otestujte, než si něco záměrně koupíte)*
 - ↗ dle štěstí nezabezpečené rodinné wifi v obytných oblastech
- ↗ mobilní internet byl velice drahý - nevyužívali jsme (ale někomu se může hodit - ptejte se u jednotlivých operátorů)

IRD

- ↗ každý, kdo chce na NZ pracovat, musí získat od úřadů IRD neboli daňové číslo
- ↗ nejběžnější způsob podání žádosti o IRD je na poště (vyřízení pak trvá cca 2 týdny), možnost je také přímo na pobočce [Inland Revenue](#) (v Aucklandu ale daleko mimo centrum), nebo jako placená služba v některých hostelech (údajně vyřízení do 2 dnů za cca 10 NZD)
- ↗ na poště (uspěli jsme až na druhé pobočce, kde měli kopírku) jsme vyplnili příslušný formulář, dali pas a mezinár. řidičák ke zkopirování (1,20 NZD), jako adresu bydliště uvedli hostel, jako adresu pro zaslání čísla onu poštu (tu vyplnila ochotně sama paní na přepážce); pro IRD číslo se pak dá za cca 1-2 týdny zdarma zavolat přímo na informační linku 0800 377 774
- ↗ někteří zaměstnavatelé jsou ochotni zaměstnat i bez IRD (např. balíčky ovoce), ale s příslibem že už se na jeho obdržení čeká
- ↗ doporučujeme také [online registraci](#) pro přehled odvedených daní - *my pro aktivaci museli navštívit pobočku Inland Revenue, tel. nefungoval*
- ↗ *IRD jsme měli dostupné na tel. přesně za 2 týdny, jen jedna žádost nebyla přijata pro chybějící doklad (paní na poště asi něco špatně zkopirovala) a tak jsme museli opět na nejbližší pobočku, kde jsme žádost obnovili a do druhého dne na místě již IRD získali*

Bankovní účet

- ↗ dle rad na internetu jsme nejprve zašli v centru do [Westpack](#), ale chtěli mít na účtu nonstop min. 500 NZD (což jsme nechtěli)
- ↗ zašli jsme do vedlejší [BNZ](#) a tam si založili jeden free účet v tarifu Smart Money
- ↗ účet byl zdarma do 30 transakcí za měsíc - *úplně stačilo*, dostali jsme 1 platební kartu EFTPOS a přístup do internetového bankovnictví (první přihlášení je nutné do 3 dnů); první vklad musel být 200 NZD, který jsme ale mohli hned vybrat; pokud byla potřeba adresa, uváděli jsme hostel; výběry byly zdarma z jakéhokoli bankomatu
- ↗ ostatní banky jsme již nezjištěovali, tento účet dostačoval - *v podstatě jsou i ostatní banky velice podobné - např. u Kiwibank jsou výběry zdarma jen z vlastních bankomatů, ale zase se nemusí řešit kódová karta (viz následující body)*
- ↗ po pár dnech po nás systém na internetu chtěl jakési ověření kódu Netguard - na dotaz na pobočce nám bylo sděleno, že nám na zadanou adresu přijde kartička s kódovou tabulkou, ze které musíme vždy při přihlášení zadávat určité číslice - tak jsme si adresu bydliště nechali přepsat přímo na pobočku BNZ v malém městečku, kudy jsme měli naplánovanou cestu; následně jsme si kartičku na pobočce vyzvedli a na internetu aktivovali
- ↗ ptali jsme se u BNZ i na spořící účet, ale nic moc kloudného nám nenabídli (ani pojištění auta - *i když ho dle všeho mají*), tak jsme to víc neřešili - peněz jsme zase taklik nevydělali
- ↗ pro platby na internetu na NZD je vhodné si nechat vyřídit platební kartu právě k tomuto účelu (ještě mimo EFTPOS) - u BNZ takovou kartu nabízí za 10 NZD/rok a vyhotoví ji do 3 dnů; platba online českou kartou v cizí měně může totiž vyjít kvůli přepočtu kurzu o dost dráž

Nákup auta

- ↗ kde koupit auto:
 - ↗ víkendové burzy v centru Aucklandu, vstup zdarma: [sobotní trh](#) a [nedělní trh](#) - *nedělní je mnohonásobně větší (snad i 1000 aut); v poslední hodině se výrazně snižují ceny*
 - ↗ na hostelech bývají letáky - min. dojít do hostelu Base (roh Queen St a Darby St, 3. patro) - mají celý katalog inzerátů
 - ↗ inzertní weby na nákup auta:
 - ↗ [cestananovyzeland.cz/novy-zeland-diskuze/diskuze-novy-zeland-inzerce-prodam-koupim.php](#)
 - ↗ [hedvabnastezka.cz/diskuse/novy-zeland](#)
 - ↗ [trademe.co.nz](#) - registrace není dostupná z ČR
 - ↗ [auckland.gumtree.co.nz/f-Cars-Vehicles-Motorbikes-Parts-cars-vans-campervans-W0QQCatIdZ9026](#)
 - ↗ [backpackerboard.co.nz/noticeboard/cars-campervans.php](#)
 - ↗ [autotrader.co.nz/used-cars-for-sale/van+and+minivan-auckland](#)
 - ↗ [sella.co.nz/motoring/cars/auckland/bodystyle-van/price-0-6000](#)
 - ↗ [turners.co.nz/Pages/Home.aspx](#)
 - ↗ [bbh.co.nz/travellers/billboards.asp?b=2](#)
 - ↗ osobně navštívit [Backpacker Car Market](#) - nemáme ověřeno
 - ↗ inzeráty na nástěnkách v supermarketech, v novinách, po ulicích jezdící auta s cedulemi na oknech
 - ↗ zeptat se Čecha Pavla, který žije a prodává auta v Aucklandu - wrc3366@yahoo.co.nz - nemáme ověřeno
- ↗ pro provoz auta musí být platná půlroční technická kontrola (WOF) a zaplacena registrace (REGO), datum vypršení označují samolepky na okně
- ↗ na [Carjam.co.nz](#) stačí zadat SPZ auta a zjistí se o něm všechny základní informace, za poplatek lze získat detailnější výpis

- ▲ před konečným nákupem je vhodné nechat auto zkontovalovat v servisu - nákupu auta věnujte dostatečnou pozornost
- ▲ platba je většinou v hotovosti
- ▲ převod auta probíhá na poště během pár minut: vyplní se 2 volně dostupné formuláře - prodávající MR13A, kupující MR13B - a podají se u přepážky za 9,40 NZD, kupující dostane malý lísteček, který slouží jako technický průkaz, toť vše
- ▲ my jsme koupili Toyotu Lucidu Estimu - [více o typu a výbavě](#)
- ▲ auto jsme našli na inzerát na [Gumtree.co.nz](#) a měli štěstí, že bylo od zodpovědného českého páru, který se vracej z ročního pobytu a vše nám dopodrobna vysvětlili - v té době narazit na Čechy byla ještě vzácnost, prvních 8 měsíců jsme skoro žádné nepotkali a na internetu se česká komunita teprve rodila; nákup od cizinců by nebyl problém, ale rizika by byla stejná a pochopení tech. detailů pro nás "netechniky" výrazně složitější
- ▲ cena byla 3900 NZD - uprostřed sezony nešly nabídky pod 3500 NZD
- ▲ platbu jsme díky možnosti platit v CZK provedli přes internetové bankovnictví převodem na účet - z mBanky do mBanky okamžitě

Dopravní předpisy

- ▲ jezdí se vlevo - v prvních dnech jsme si dali nad volant cedulkou "left"
- ▲ *přednost protijedoucích vozidel je již stejná jako v ČR, ale při neoznačené křižovatce ve tvaru T dává přednost zespoza přijíždějící vozidlo (ukázky [zde](#))*
- ▲ před kruhovým objezdem se dávají blinkry, jako bychom byli na normální křižovatce - NZ je plný kruhových objezdů
- ▲ přechody s černo-bílými pruhovanými tyčemi a oranžovým kruhem nahore značí absolutní přednost chodců, všude jinde mají přednost auta - *vypozorovali jsme, že ještě na parkovištích u supermarketů se dává přednost chodcům*
- ▲ na některých křižovatkách se semafory je odbočka vlevo "volná" bez ukazatele na semaforu - poznáte to třeba tak, že na červenou vůbec nikde nevidíte - takže stačí dát přednost a jet, i když ostatní jedoucí rovně stojí na červenou (ze začátku nás řidiči decentně vtrouobili, že nemusíme čekat)
- ▲ jezdit vždy s bezpečnostními pásy a dodržovat rychlosť 50 km/h ve městě a 100 km/h venku - *všude jsou ale cedule, není třeba si hlídat změnu*
- ▲ na silnici se nesmí přejíždět, pokud je plná žlutá středová čára
- ▲ u křižovatek většinou nejsou svislé dopravní značky ukazující směry jízdních pruhů, ty jsou vyznačeny jen vodorovně na silnici
- ▲ není povinnost přes den svítit
- ▲ parkování - nesmí se podélne u chodníku v protisměru, u supermarketů je většinou časově omezeno a o víkendu v centrech velkých městech bývá již zdarma
- ▲ pokud na vás na silnici pracovník v oranžové vestě ukazuje červenou ceduli "STOP", tak počkejte, než jí otočí na zelenou "GO" - nestací, že protijedoucí auta přejela, funguje to místo semaforu na místech, kde se opravuje silnice
- ▲ pokud stojí u silnice auto, bliká všemi blinkry a člověk na vás mává, tak pravděpodobně chce, abyste zastavili, neboť za x metrů budou převádět stádo dobytka
- ▲ místní řidiči jsou milí a ohleduplní (tam, kde by nás v ČR seřvali, na NZ s úsměvem zamávali na pozdrav), jen často nedávají blinkry a moc nesvítí
- ▲ dopravní značka "žádná benzínka v příštích 130 km" opravdu nelze (my ji jednou podcenili a museli se vracet - moc se jich ale naštěstí nepotká)
- ▲ na Informacích jsou zdarma letáčky s předpisy, online např. [zde](#)

Cestování

- ▲ cestovali jsem hlavně za pomocí těchto věcí:

- ▲ [velký český průvodce po NZ](#) - tam jsme si nastudovali, co chceme navštívit
- ▲ GPS - externí přes bluetooth k netbooku a program [PC Navigator Free](#) - podle papírových map se jezdit dá, ale je to o dost náročnější (třeba za tmy)
- ▲ velký autoatlas "Motorhome & Camping Atlas" s přehledem odpočívadel a kempů - dá se koupit na Informacích
- ▲ po městech jsme chodili dle mapek získaných z Informací
- ▲ *pokud nejdou do českých GPS zadat souřadnice uváděné v NZ atlasech, tak na jejich převod slouží program [NZ Map Reference Converter](#)*
- ▲ *na Jižním ostrově už GPS tolik potřeba nebyla*
- ▲ *náš harmonogram byl často ovlivněn dostupností levného kempování*

ČASOVÝ POSTUP

1. den - Auckland

- ▲ v autobusu Airbus z letiště do Aucklandu jsme podle GPS v mobilu sledovali zastávku kde vystoupit, řidič jí ale přejel, pak nám zastavil až na druhé (nepochopili jsme, ale naštěstí to nebylo daleko k hostelu - *zastávky jsou na znamení tlačítka v autobusu*)
- ▲ došli jsme podle mapky do hostelu, nechali si uskladnit batohy (pokoj ještě nebyl k dispozici) a vyšli do centra města
- ▲ nemohli jsme najít free wifi - dle zvyklostí z ČR jsme zásadně za internet nechtěli platit - časem jsme našli dostupný internet v knihovně
- ▲ potraviny byly všude na naše poměry drahé, koupili jsme si tak jen v malém obchůdku nejdůležitější věci (museli jsme se začít učit nepřepočítávat ceny na naše poměry)
- ▲ vyměnili jsme přivezená Eura za NZD
- ▲ koupili si místní telefonní SIM kartu Vodafonu - *později levnější 2degrees*
- ▲ hodně času jsme strávili u internetu a začali hledat inzeráty na prodej auta, měli jsme v hostelu zaplacené dvě noci a nechtěli utráct za další - počáteční snaha o šetření; první den jsme napsali na pár českých inzerátů - *v té době nebyla nabídka tak rozšířená jako dnes*
- ▲ Auckland je obrovské velkoměsto plné cizinců, aut, vysokých budov - žádná idylka (chtěli jsme co nejdříve vyjet do přírody)
- ▲ večer jsme se vrátili do hostelu
- ▲ první den jsme víc nestihli, byli jsme hodně unavení, nevyspaní (chtěli jsme jít spát až večer místního času, abychom si zvykli na nový režim), mírně demotivovaní prostředím velkoměsta a cenou zmrzliny; v noci se všichni v pokoji budili a převalovali - první den byl pro nás dost náročný

2. den - Auckland

- ▲ nevyspaní, unavení, mírně rozmrzelí z Aucklandu v děsném horku - první dny opravdu nebyla žádná krásná idylka - jsme vyrazili opět do centra do knihovny na internet (z ČR zvyklí na 3G v mobilu jsme se cítili jak v digitální tmě)
- ▲ prohledávali jsme inzeráty na prodej auta, jelikož jsme měli před sebou poslední zaplacenou noc v hostelu; na jeden vhodný inzerát - náhodou od Čechů - jsme odpověděli přes NZ číslo a domluvili si schůzku
- ▲ většinu odpoledne jsme strávili s Čechy u prohlídky auta a výměny informací o NZ (byli velice ochotní a dali nám mnoho cenných rad) - auto nám vyhovovalo, tak jsme si na nákup pláčli s předáním na druhý den
- ▲ na internetu jsme si našli nejbližší supermarket a vyrazili koupit potraviny (20 NZD)
- ▲ k večeru jsme ještě hledali poštu kvůli IRD, ale už bylo zavřeno, vrátili jsme se tak na hostel
- ▲ byli jsme spálení od sluníčka - opalovací krém jsme si nepřivezli
- ▲ druhý den byl také hodně únavný a v noci jsme se moc nevyspali

3. den - auto a cesta do Orewy

- ▲ stále unavení, nevyspaní, spálení, ještě pořád bez nadšení
- ▲ ráno jsme vyrazili opět do centra zařídit si bankovní účet
- ▲ na poště jsme si zažádali o IRD
- ▲ setkali jsme se s prodejci auta, uskutečnili nákup a vyjeli z Aucklandu
- ▲ chtěli jsme na sever, tak nám byla doporučena Orewa asi 30 km od Aucklandu - vhodné místo pro první dny kempování - *to už zcela neplatí, jelikož není dostupné parkování zdarma* - viz část *Kempování na další stránce*
- ▲ první jízda po levé straně byla neskutečně nervózní, dávali jsme stěrače místo blinkrů a jednou omylem vjeli na kruhovém objezdu do protisměru (naštěstí bez protijedoucích aut), navíc byl pátek, takže velký provoz na dálnici; zde jsme naprosto ocenili automatickou převodovku
- ▲ v Orewě jsme vydechli a na parkovišti zakotvili pro přenocování - *dnes už jedině legálně v placeném kempu*; ubytovali se v autě (menší úzkost ze zvykání si na omezený prostor - *ale byla to otázka jen několika dnů, pak jsme si celkem zvykli*), zašli do místní knihovny na internet, do New Worldu na nákup potravin a opalovacího krému; a hurá na pláž k moři - konečně novozélandská idylka
- ▲ večerní hygiena na toaletách u parkoviště, uvaření jídla na vařiči a přespání v autě
- ▲ *organizaci v Aucklandu jsme vzali celkem rychle, ale není nutné vyloženě spěchat, mnoho cestovatelů si dává např. 1 - 2 týdny v Aucklandu na regeneraci a klidné vyřízení všeho potřebného*

4. den - Orewa

- ▲ už veselí, odpočatí, sice spálení, ale plní optimismu a nadšení
- ▲ návštěva místního trhu a knihovny kvůli internetu, procházky u moře
- ▲ učení se řídit vlevo, sžítí se s autem (stále to ještě nebylo ono - problémy s dáváním přednosti, jízdou vlevo apod.)
- ▲ přespání v Orewě

5. den - začátek cestování

- ▲ vyjeli jsme na sever do Whangarei
- ▲ začalo plynulé cestování se spaním v autě

Toyota Lucida Estima

Popis auta

- ▲ upravený interiér pro backpackery - vyndaná zadní sedadla, vybudovaná dřevěná konstrukce na postel, na úložný prostor a kuchyňku
- ▲ rok výroby 1993
- ▲ benzín (oproti naftě šetrnější k přírodě a nemusí se na NZ řešit poplatky navíc)
- ▲ automatická převodovka - *pro nás naprosto úžasná věc (i za cenu vyšší spotřeby benzínu) - neocenitelné v prvních dnech při učení jízdy vlevo*
- ▲ 285000 km
- ▲ náhon na zadní kola
- ▲ přední sedadla pro 2 osoby
- ▲ klimatizace
- ▲ elektrické otevírání oken a nastavení zrcátek
- ▲ centrální zamýkání dveří
- ▲ posilovač řízení
- ▲ rádio s CD a MP3 přehrávačem, přední a zadní reproduktory
- ▲ platná REG a WOF
- ▲ samolepka na okně indikující počet km pro výměnu oleje a filtru

Vybavení auta

- ▲ postel pro 2 osoby - možnost složit do podoby gauče
- ▲ matrace, lehká příkrývka, deky, polštáře, povlečení
- ▲ závěsy na oknech
- ▲ úložný box na oblečení
- ▲ kuchyňka s deskou na přípravu jídla, úložný prostor pro jídlo
- ▲ 2 kempovací židle a stolek
- ▲ nafukovací lehátko a pumpa
- ▲ rybářský prut
- ▲ stan
- ▲ solární sprcha
- ▲ vařič na plynové bombičky
- ▲ chladící taška na jídlo
- ▲ kuchyňské potřeby - hrnce, pánev, konvička, talíře, příbory, misky, hrnky, struhadlo, otvíráky atd.
- ▲ převaděč elektřiny z auta na CZ zásuvku (možnost dobíjet notebook, mobily apod. během jízdy)
- ▲ externí GPS bluetooth se solárním dobíjením - GPS Evolve iTraxx
- ▲ kovová skládací lopatka (pro bazénky na Hot water beach)
- ▲ sněhové řetězy
- ▲ autonabíječka na Nokii
- ▲ hever, nářadí, šroubky, háčky apod.
- ▲ velký autoatlas Nového Zélandu s kempy - "Motorhome & Camping Atlas", 320 stran
- ▲ velký průvodce Nového Zélandu - český ([DK](#)) a anglický (Lonely Planet)
- ▲ kniha 202 Great walks
- ▲ mapy NZ
- ▲ rakety na tenis
- ▲ návod k autu, rádiu a GPS v PDF
- ▲ veškeré doklady k autu vč. zpráv ze servisů apod.

▲ další drobnosti...

Pobyt na NZ

Nákupy

- ▲ jídlo je nejlevnější v supermarketech [Pak'n Save](#), [Countdown](#), [New World](#), v menších městech např. [Woolworths](#) (spadá pod Countdown)
- ▲ Pack'n Save - regálový typ, nejlevnější, o něco menší výběr; ostatní jsou standardní obchody
- ▲ New World a Countdown vycházely cenově stejně, záleží vždy na aktuálních akcích; v New Worldu je asi více druhů zboží; Countdown je zase častější - zřídili jsme si u něj slevovou kartu "Temporary Tourist Card"
- ▲ v supermarketu, u kterého mají benzínovou pumpu, dostanete při určité utracené částce slevu na benzín (nutno využít do určitého data na oné pumpě) - nepoužité slevové kupony se dost často dají najít na nástěnkách nebo ve vozících
- ▲ z pečiva je nejvýhodnější toustový chléb, naše typické pečivo na NZ není nebo jen hodně drahé náznaky; většina supermarketů má slevy na potraviny s končící dobou spotřeby; většina potravin na NZ je stejná jako v ČR
- ▲ ve Warehouse (něco jako naše Tesco bez jídla) jsme si koupili např. plynové bombičky (4 NZD), pracovní gumovky (30 NZD), tenisky (40 NZD), desky na papíry a další spotřební zboží
- ▲ všude se dají najít obchody vietnamského typu - jednoduché zboží za 2 NZD, které ale moc nevydrží, základní účel však splnit mohou (např. kšiltovka za 2 NZD)
- ▲ v second-handech Salvation Army, Red Cross a dalších jsme vybírali levné oblečení na práci (např. šustáková bunda za 9 NZD)
- ▲ věci na auto jsme kupovali v Repco (doporučuje se také Supercheap)
- ▲ v bazarech se dá levně koupit spousta užitečných věcí - např. nádobí, matrace, vánoční výzdoba
- ▲ v Kathmandu (kvalitní outdoorové vybavení) při zřízení členské karty jsou slevy až 40% - kupovali jsme repellenty
- ▲ proti kousavým muškám jsou dobré repellenty BushMan (tuba jako krém) nebo RID repellent (jako deodorant s kuličkou)
- ▲ zelenina je v zimě velice drahá
- ▲ na jednotlivé obchody (bazary apod.) se zeptejte přímo na Informacích
- ▲ na NZ jsme nenašli na nic, co by nám vyloženě chybělo

Kempování

- ▲ největším problémem cestování v autě (bez WC) je nalezení levného místa k přenocování
- ▲ na NZ se nedá jako v ČR kdekoli "zajet bokem" a zaparkovat třeba v lese - skoro celý NZ je oplocen a na nepovolených místech hrozí za nocování pokuta až 200 NZD (od září 2011)
- ▲ nejlevnějšími legálními způsoby nocování jsou:
 - ▲ [DOC kempy](#)
 - ▲ některé jsou zdarma (převážně na hřeď dostupných místech a jen se suchým záchodem), některé za cca 6 NZD/osobu/noč již s vodou a WC
 - ▲ na Informacích jsou k dispozici papírové brožury s mapkami
 - ▲ brožury [ke stažení](#) v PDF verzi
 - ▲ [Rankers mapa](#)
 - ▲ jedná se o online mapu se všemi existujícími povolenými možnostmi kempování (autoatlas neobsahuje všechny)
 - ▲ obsahuje i DOC, [holiday](#) a [komerční](#) parky a další free či levné kempy
 - ▲ existují offline aplikace pro mobil - asi ideální způsob
 - ▲ tištěná verze neexistuje, pouze brožury holiday a komerčních parků od AA

- ▲ spousta kempů je zaznamenána nepřesně - občas jsme kemp museli hledat po okolí - a soukromé kempy mívají někdy vyšší ceny než ty uvedené nebo zrovna neprovozují; jistotou jsou DOC
- ▲ soukromé pozemky po domluvě s majitelem - *teoreticky, nemáme zkušenost*
- ▲ změny v legislativě kempování můžete sledovat na [oficiální stránce](#) (eng) nebo na [české](#)
- ▲ na Informacích mnohdy vyhlášky neznají a o oficiálních místech poblíž nevědí - není to ale výmluva pro pokutu
- ▲ kempování je tak výrazně dražší a za kempama se musí jezdit i x desítek km - většina lidí proto legalitu neřeší a nocují, kde se dá (parkoviště, krajnice farem, odlehlá místa...)
- ▲ my jsme nocovali "volně" v první půli cestování (najít vhodné místo někdy trvalo i hodinu a pákrát nás vzbudila hlídka), v druhé polovině už jen legálně (klidnější spaní, jednoduché hledání, WC...) - převážně v DOC
- ▲ oplachovali jsme se vodou na veřejných toaletách (ty jsou dostupné skoro všude - min. v každém městečku) a v autě využívali vlhčené ubrousinky
- ▲ praní - bud' průběžně v ruce na toaletách, nebo jednou za čas ve veřejné prádelně - obsluha je velice jednoduchá, v některých se musí mít vlastní prášek - 1 pračka za 4 NZD, prala cca 35 min, sušička (vejdou se 2 várky najednou) 5 min sušení za 1 NZD - na 2 pračky jsme potřebovali 25 min sušení - vyprání 2 várků tedy za 13 NZD; *jinde bylo levněji: prani 2 NZD a sušení 1 NZD/12 min + dostupný prášek za 2 NZD*
- ▲ při úplném zmoknutí a nemožnosti sušit v autě jsme využívali právě veřejných sušiček
- ▲ ubytování jsme si zaplatili až při první práci

Auto

- ▲ řízení vlevo po týdnu už nečinilo žádné potíže; ve 4. a 9. měs. jsme ale intuitivně vjeli omylem do protisměru (když nejelo žádné auto, které by připomnělo jízdu vlevo), jinak naprosto bez komplikací
- ▲ pojištění třetích osob při dopravní nehodě jsme si zařídili u [BBH](#) (nabízí ale i banky, pojišťovny atd.); pokud bychom někoho nabourali, tak náklady vyšší než 500 NZD nebo soudní výlohy uhradí pojistka + připlatili jsme si za požár a odcizení; vyplnili jsme [online žádost](#), zaplatili kartou (322 NZD na 9 měsíců) a e-mailem hned přišla smlouva s instrukcemi; pojistka je přenosná i na nová auta, jen ne na majitele (při prodeji)
- ▲ REGO - povinná registrace neboli licencování - na poště jsme vyplnili formulář MR1B (z technických údajů stačila SPZ a barva auta), zaplatili na půl roku 170 NZD (délku je možno určit až do 1 roku) a dostali štítek pro vložení za okno; to samé jsme učinili následující půl roku; zaplacení REGA navazuje na dobu platnosti, lze tedy platit kdykoli; existuje i online možnost na [Nzta.govt.nz](#), pak si ale zřejmě musíme vytisknout štítek sami
- ▲ WOF - povinná půlroční technická kontrola - doporučujeme u [VTNZ](#) - dělají pouze kontrolu, nemají tedy potřebu si "privydělat"; první WOF jsme řešili 14 dní dopředu ale v servisu u známého technika našeho aktuálně domácího; auto bylo po hodině zkontovalo a bylo nám doporučeno kvůli bezpečnosti vyměnit pár náhradních dílů (stabilizátor, kloub, gumy stěračů); dostali jsme novou samolepku na okno; WOF stála 33 NZD a oprava 191 NZD; při druhé WOF jsme jeli už do VTNZ, kde na počkání a 52 NZD provedli kompletní test auta; našli několik problémů a se zprávou nás poslali do servisu (hledali jsme servis s bazarovými pneumatikami); tam nám dali nové gumy (4 x 70 NZD), vyčistili a vyladili světla (15 NZD) a opravili ruční brzdu (50 NZD) - celkově tedy 345 NZD; vrátili jsme se do VTNZ (lze do jakékoli pobočky) na recheck, kde už jen zkontovali opravy a dostali jsme novou samolepku WOF
- ▲ pravidelná výměna motorového oleje a filtru - začala svítit kontrolka "Oil change" a i stav tachometru odpovídal hodnotě na samolepce na okně; v Repcu se nám prodavač podíval přímo na auto a prodal nám olej (ROSL, 6L, 20W-50 API SL/CF, Engine oil) za 35 NZD a filtr (ROF58A) za 10 NZD; v nejbližším servisu nám vše vyměnili na počkání do 1 h za 45

NZD a na okno dali samolepku s novými údaji; druhou výměnu oleje po 5 tis. km (bez filtru - ten je po 10 tis. km) jsme získali za 25 NZD a opět novou samolepku

- ▲ vybitá autobaterie - na parkovišti jsme nechali omylem svítit světla a vybili baterii; oslovený pán dojel pro syna automechanika, který nás zdarma přes kabel nastartoval; následně jsme si radši koupili v Mitre10 startovací kabely (23 NZD, návod použití je na obalu); další jízdou se baterie nestihla dobít, tak nám v servisu během 3 h a 5 NZD baterii dobili
- ▲ výměna autobaterie - kontakty na baterii začaly oxidovat a jednoho rána nešlo ani centrální odemykání; paní domácí, nás přes kabely nastartovala a zajistila servis u přítele; nová baterie stála 158 NZD (vydrží prý 3-4 roky)
- ▲ nucená výměna startéru - auto při startování jen cvakalo, motor naskočil až na několikátý pokus; v servisu nám narychlou ukázali, kam do startéru pro úspěšné nastartování bouchnout, abychom dojeli na trajekt; v dalším servisu nás odkázali do bazaru pro nákup nového startéru (byl na objednání do druhého dne za 125 NZD, nový by stál 600 NZD) a pak jej v servisu za 2h a 50 NZD vyměnili
- ▲ ťuknutí auta - do stromu při couvání v kempu při zakrytém výhledu - rozsypal se zadní panel odrazek a lehce promáckl/napraskl plech; panel jsme objednali v bazaru za 125 NZD a v servisu jej vyměnili za 50 NZD; drobnou estetickou vadu nám všude radili neřešit
- ▲ při rozsvícení kontrolky benzínu jsme dokázali ujet ještě 50 km - víc jsme naštěstí nemuseli zkoušet; kontrolka oznamuje posledních 10 litrů
- ▲ pneumatiky nám v servisu při WOF nafoukali na 2,4 atmosféry přední a 2,5 zadní; hodnoty pro dané auto se dají najít na štítku na boku předních dveří
- ▲ benzín stál v průměru cca 2,069 NZD/litr a nafta 1,5 NZD/litr; spotřebu jsme měli kolem 11 - 12 litrů na 100 km a celkově jsme najeli za rok 16 000 km
- ▲ auto obecně jezdilo spolehlivě (technici nám chválili dobrý stav) a jiné starosti s ním nebyly; bydlení bylo dostačující, i když za deště bychom ocenili prostornější dodávku

Hledání práce

- ▲ na webu je [mapka sezonních prací](#)
- ▲ začátek března - Severní ostrov, oblast Te Puke - na kiwi farmách zatím nebrali, nejdříve až za měsíc; volno bylo v balíčkách ovoce (packhouse) - tam jsme zatím nechtěli
- ▲ přesunuli jsme se k Napier do oblasti hroznového vína - ve většině sadů brali jen přes kontraktory, základ měli hotový nebo zbytek dělaly stroje; najít přímo majitele sadu bylo nemožné (kontraktory jsme zatím nechtěli); chystali jsme se tak objíždět jablečné sady
- ▲ na [Seasonalwork.co.nz](#) jsme našli inzerát na "jistou" 2 měs. práci na kiwi opět zpátky v Bay of Plenty (kontraktor nám práci tel. potvrdil), jablka jsme tedy už nehledali a vraceli se zpět
- ▲ druhý týden v březnu - vrátili jsme se počkat na kontraktora na trhání kiwi a zatím sami objížděli další sady - nikde nic; smluvný kontraktor se nám neozýval a na tel. nereagoval - smůla; jeli jsme tak dál cestovat a 14 dní čekali na začátek dubna na sezonu kiwi
- ▲ duben - Bay of Plenty, Katikati - objížděli jsme sady a opět nic; jeden sadař nám ale dal číslo na svého kontraktora (Dave Shoosmith, 075491544, 0272769700, shooie@xtra.co.nz, 130 Wharawhara Rd, Katikati) - tomu jsme zavolali a ještě ten den ho navštívili a sepsali s ním smlouvu na práci (byly potřeba pasy a vytisknutá víza)
- ▲ kiwi ještě nebylo zralé, tak jsme skoro další 2 týdny čekali, než nám kontraktor poslal SMS, že se pracuje - v dalších částech popisujeme detailně každé zaměstnání
- ▲ kontakty na kiwi kontraktory, které jsme někde získali - nemáme je ověřeny:
 - ▲ Te Puke:
Steve Wright, 0272915305, 39 Riddell Road, No 3 road; Tony, 0275586011; Hadar, 0272711776
 - ▲ Katikati:
David Thompson, 0211122532; Paul O'Brien, 0272857242, 5520916; Seeka Packhouse - Mike Newton, 021775958, 5493061, 5780758

- ▲ Tauranga:
Peter Mence, 0272221057, 075789107
- ▲ duben - po odchodu z trhání kiwi jsme objeli v Katikati 4 packhousy, ve 3 vyplnili čekací formuláře a ve čtvrté Sataře nás vzali hned s nástupem na druhý den (ke smlouvě byl potřeba opět pas a vízum)
- ▲ červen - Papamoa - po packhousu jsme kontaktovali několik rodin na wwoofing a do týdne se přesunuli na 14 denní práci
- ▲ polovina srpna - Hamilton - nechtěli jsme pracovat venku v zimě, tak jsme hledali práci uvnitř - *neúspěšně*:
 - ▲ v hotelech vyplnili žádost a přiložili životopis - *nikdo se neozval*
 - ▲ obešli cca 20 motelů na Ulster St a nechali na sebe vizitku s kontakty - *nikdo se neozval*
 - ▲ McDonald's, restaurace, bistra, supermarkety - všude byl plný stav
 - ▲ v novinách byl inzerát na jahody - nikdo ale nereagoval
 - ▲ práci měli v továrně na potraviny Prolife Foods, ovšem jen na několik málo dnů a chtěli lepší angličtinu
 - ▲ pracovní agentury jsme nezkoušeli
 - ▲ práce byla pouze venku na protrhávání kiwi sadů a přebalování zmrzlých kiwi v packhousech
 - ▲ *dali jsme si tedy zimní prázdniny a dělali na svých projektech, na které v ČR nezbýval čas*
- ▲ polovina září - kiwi sady měly zrovna pauzu a tak nám byly doporučeny opět packhousy; objeli jsme je v Te Puke a Tauranze (do Katikati jsme již nechtěli); přihlášky nám přijali ve 3 továrnách a za cca 10 dnů nás přijali v DMS v Tauranze na přebalování/repacking kiwi; adresy packhousů jsme si vygooglili:
 - ▲ Te Puke:
EastPack - 40 Quarry Road; Aerocool Limited - 15 Mends Ln RD; DMS - 318 Te Matai Road; Satara - Washer Road + Collins Lane; Trevelyan's - 310 No 1 Rd; Seeka - Te Matai Road + Maketu Road + Young Road + 3 MacLoughlin Dr + Pacific View Pack & Cool - 654 No 3 Road + Rangiuru Road; Jackall Holdings - 117 Maketu Rd Paengaroa, 075332322; Kiwi produce - 418 Old Coach Road, 075331390
 - ▲ Tauranga:
DMS - 22 Te Puna Road RD; Apata - 83 Pyes Pa Road
 - ▲ v Katikati jsou např. Satara, Aongatete Coolstores, Birchwood a další
- ▲ po cca 14 dnech volali z Aerocool Limited v Te Puke a nabídli nám delší pracovní období a lepší typ práce, tak jsme se den ze dne přesunuli na balení avokád - ukončení práce v prvním packhousu nebyl problém
- ▲ listopad - Jižní ostrov, Blenheim - třešně - vygooglili jsme si kontakty na sady a rozeslali/vyplnili žádosti u: Mrs Jones' Orchard, Sarita Orchard, Orchard Fresh, Central Cherries, H&J Roberts, Ryland Estate - většinou už měli 1000 žádostí a brali jen 200 lidí; pozitivně odpověděli z posledního sadu - zajeli jsme k nim a zapsali se, slíbili SMS pár dní před prací
- ▲ dále jsme na vinice kolem Blenheimu napsali hromadný e-mail (ve skryté kopii) na kontaky obdržené z Informací a zúčastnili se jednoho pohovoru (brali ale jen pár lidí a chtěli lepší angl.); zapsali se v agentuře PickNZ (měli denně min. 20 zájemců), v agentuře Allied work force odmítli práci v továrně na mušle (továrnu jsme už nechtěli, navíc toto je o prsty) a raději jeli dál cestovat (za 10 dní se ozvala vinice, to jsme ale už byli moc daleko)
- ▲ konec listopadu - Blenheim a Motueka - jelikož třešně ještě nezačaly, objížděli jsme vinice a sady na jablka - všude obrovská poptávka po práci, ale skoro žádná nabídka (hledání nás už absolutně nebavilo); prac. agentury neměly co nabídnout; nasbírané kontakty:
 - ▲ Blenheim a okolí (zřejmě vše vinice):
John, 02725 5074; Steve, 0210763568; Rung, 0210354853

- ▲ Motueka a okolí (jablka):

Kono - 035284192; McLeans Orchards - 025286358, Hurshouse street, Motueka;
 Daryl, 0211812603; Hamish, 0274060133; Ruby Bay Lodge -
 eliteviticulture@xtra.co.nz; Woollaston Estates Ltd - Julian Coakley (manažer),
 0275005524, vinice
- ▲ prosinec - Blenheim - třešně - museli jsme na sad Ryland Estate psát sami SMS, jinak by se nám vůbec neozvali; už dávno sklízeli, ale nás tedy ještě přibrali
- ▲ s přívalem velkého počtu turistů bylo sehnání práce velice náročné, místy "deprimující" a založené na štěstí

Práce - trhání kiwi

- ▲ každé ráno nám kontraktor napsal v SMS adresu, kam se máme autem dostavit (bez GPS by to bylo složitější); pokud se nepracovalo, tak nám to napsal třeba také až ráno
- ▲ trhali jsme ze začátku zlaté kiwi - to se muselo opatrně, aby se nepoškodilo - za zlaté kiwi jsme dostávali 19,5 NZD/hod; zelené kiwi šlo rychleji - platilo se 14 NZD/bin (bednu), nebo 17 NZD za kiwi na tzv. T sadu (kde kiwi rostou jakoby po stranách)
- ▲ pracovali jsme 8 h denně, 6 dnů v týdnu; pokud pršelo, tak se netrhalo; ve skupině nás bylo cca 17 lidí - mezi nás všechny se rozpočítávaly nasbírané biny, za den jsme jich natrhali cca 190
- ▲ práce by byla únosná, kdyby se ale nejelo vražedným temtem; místní domorodci a Indové jeli tak rychle, že jsme jejich tempo nebyli schopni ani napodobit, natož udržet; nebyl prostor ani na 15 s protažení (kromě přestávek); po druhém dni jsme umírali a byli jsme přesvědčení, že tato šílená dřína nám za to nestojí
- ▲ práci jsme s vypětím sil vydrželi 7 prac. dnů; vydělali jsme si kolem 1800 NZD za dva lidi (výplata nám přišla na účet vždy na konci týdne); kontraktor naše ukončení přijal bez problémů, spíš to očekával a nepotřeboval vyřizovat žádné papíry

Práce - packhouse, továrna na balení kiwi

- ▲ po dřině na kiwi sadu jsme si "odpočinuli" v továrně na balení ovoce; fyzicky celkem nenáročná práce, jen se smířit s továrním prostředím, monotónní činností a "myšlenkovou deprivací"
- ▲ pozice:
 - ▲ grader/třídič - asi nejhorší pozice; člověk stojí u pásu a kontroluje neustále jedoucí kiwi; ne všichni se pak shodnou na tom, které kiwi je ještě dobré, nebo už ne; je to hodně náročné na soustředění a pečlivost; po směně je člověk hodně psychicky "vydřený"
 - ▲ packer/balič - nejpohodovější práce, člověk dává kiwi do beden, které pak zabalí, případně je dává do plat; práce může být během směny různorodá, vystřídá se několik míst, pomáhá se ostatním; nebavilo nás ale balit zlaté kiwi - muselo se moc opatrně, ale při stále velké rychlosti
 - ▲ stacker/skladník - fyzicky náročná práce - jen pro chlapy - dávají se bedny na palety až do výšky nad hlavu a za směnu je to pořádná dřína
 - ▲ ostatní pozice, ke kterým se našinec hůře dostane: kontrolor kvality, kontrolor počtu kiwi v krabici, připravovač krabic s igelity, vazač naskládaných beden na paletě apod.
- ▲ na začátku sezony, kdy hodně pršelo a kiwi nebylo všude dozrálé, jsme pracovali třeba jen 2 dny v týdnu, nebo nás pouštěli před obědem domů; během sezony se pak pracovalo 8,5 h/denně 6 dnů v týdnu; mohli jsme se ale vždy na jeden den (ne na 2 po sobě jdoucí dny) z práce omluvit
- ▲ směna začínala v 8 h ráno a končila v 17:30 odpoledne; k dispozici byla i noční směna (tu

jsme nechtěli)

- ↗ plat byla minimálka 13 NZD/hod - za týden jsme si tak vydělali ve dvou cca 1000 NZD čistého při plném 6 denním provozu (výplata nám přišla ke konci následujícího týdne)
- ↗ po dvou týdnech nás už práce nebaivila (především, když nám pustili "nelidskou" rychlost), ale dalo se to vydržet celé 2 měsíce provozu
- ↗ při druhé práci v kiwi packhousu jsme dělali přebalování/repacking kiwi:
 - ↗ stáli jsme stále na jednom místě, vzali si již zabalenou zmrzlou krabici kiwi, otevřeli a v ruce překontrolovali každý kus zvlášť a přepočítali počet
 - ↗ měli jsme zmrzlé ruce (rukavice jsme nemohli mít) a v továrně bylo chladno (nutné teplé oblečení)
 - ↗ prac. doba od 7:30 do cca 16:30; byl konec sezony - pracovali jsme cca obden

Práce - packhouse, továrna na balení avokád

- ↗ jedná se o totožnou práci jako balení kiwi
- ↗ sezona zrovna začínala, bylo málo lidí, tak jsme se vyštídalí skoro na všech pozicích (připravování krabic, dávání plat do štítkovače, skládání krabic...)
- ↗ když došlo avokádo, packhouse nás posílal odpoledne na repacking kiwi (překontrolování zmrzlých kiwi na běžícím pásu)
- ↗ prac. doba od 8:00 většinou do 14-15h; sezona začínala, hodně pršelo, tak se pracovalo cca obden
- ↗ plat byla minimálka 13 NZD/hod
- ↗ při prodlevách byl prostor na anglickou konverzaci
- ↗ pokud člověk byl u jednoho typu práce, tak to bylo opět velice úmorné; občas opět nestíhatelná rychlosť
- ↗ práci jsme opustili při 5 denním prostoji kvůli dešti a raději využili čas na cestování

Práce - trhání třešní

- ↗ byli jsme na malém rodinném sadu s dalšími 8 brigádníky
- ↗ půl dne jsme trhali třešně a půl dne je třídili v garáži u malého pásu
- ↗ trhání - malé plastové kyblíčky na popruzích na těle (malá obdoba kiwi bagu) a stromy, kde šlo skoro dosáhnout na špičku + dvoustupňové schůdky; trhali jsme jen zralé třešně i se stopkami, zbytek nechali na stromě; ke konci bolely prsty; mohli jsme ujídat; tempo bylo na nás
- ↗ třídění - stejně jako v balíčkách - psychicky náročné
- ↗ pracovalo se 6 dnů v týdnu od 8h do 17h (pokud nepršelo)
- ↗ třídění se platilo minimální hodinovou mzdou a trhání sazbou za 1 kg (údajně 1,10 NZD)
- ↗ během práce jsme kvůli ušetření kempovali v nejbližším DOC kempu za 12 NZD/noc
- ↗ byli jsme velice nespokojeni - špatná organizace a komunikace, nedostali jsme smlouvu ani výplatnice, majitel občas na lidi řval, trhali jsme 2. sběr - šlo to tedy pomalu a skoro nic jsme si nevydělali, při třídění jsme nesměli promluvit, výplaty chodily zmateně, místy jsme byli za "hlupáky"
- ↗ celkový výdělek byl hluboko pod min. mzdou v packhousu - odešli jsme po 2. výplatě

Wwoof - práce u rodin na farmách

- ↗ jedná se o sdružení farem, které nabízejí pro cestovatele ubytování a stravu za cca 4-5 hod práce denně; jedná se tak o další možnost pobytu na NZ a poznání místního života
- ↗ na Wwoof.co.nz jsme se zaregistrovali, zaplatili online 40 NZD a vyplnili svůj profil - tím jsme dostali přístup ke kontaktům na farmy
- ↗ obdobné systémy jsou na Fhinz.co.nz a Helpx.net (všechny placené)

- ▲ 14 dní jsme pracovali u rodiny v Bay of Plenty, Papamoa (abychom byli blíz výletu na White Island); vhodné je farmu kontaktovat cca 2 týdny dopředu, v našem případě to byl 1 týden
- ▲ pro práci jsme si museli koupit holínky a rukavice
- ▲ pracovali jsme od 8/9h do 13h 6 dní v týdnu, v neděli jen drobné práce; pracovali jsme na zahradě, sváželi kravince, dělali "výkopové" práce a dláždili chodník (občas fyzicky náročné), za deště omývali ovoce nebo ručně louskali ořechy
- ▲ 3x denně jsme jedli s rodinou (teplá večeře), pokaždé umývali nádobí a uklízeli kuchyň
- ▲ celkově zase moc volného času nezbývalo
- ▲ ubytování bezproblémové, jen dům neměl topení; k dispozici wifi

Ubytování

- ▲ podnájem jsme si hledali převážně během prací (není nad teplou sprchu) a v zimě; v teplém období jsme kempovali v autě
- ▲ nás postup jak hledat ubytování:
 - ▲ internet - v podstatě jen na [Trademe.co.nz](#) - zadat vyhledávací dotazy: cottage, 1 bedroom, self contained, flat, studio, unit, název měst v okolí atd.; seřadit podle "lowest price", hledat ceny s údajem "per week" a ignorovat realitky (mají v kontaktech logo); dále prohlédnout sekci "Flatmates wanted"; jednou jsme využili web [Studentrent.co.nz](#); ostatní weby jsou buď placené, nebo jsme přes ně nic vhodného nenašli
 - ▲ supermarkety - nástěnky - vždy 4 - 5 inzerátů na spolubydlení
 - ▲ knihovny - inzerce v novinách - většinou 1 - 2 inzeráty
 - ▲ Informační centrum - zeptat se, zda nemají seznam - většinou ne
 - ▲ backpackery - nástěnky - většinou nic, spíše prodej aut
- ▲ Katikati - duben - zašli jsme do Informačního centra, kde měli v sešitě seznam inzerátů na ubytování; paní nám ochotně většinu obvolala a domluvila několik prohlídek - *nikde jinde podobný seznam neměli*; ubytovali jsme se 12 km od Katikati (85 Pineridge Lane, Katikati, 0275520390), dřevěný samostatný srub vedle hlavního domu, 180 NZD/týden/2 osoby; plné vybavení - sprcha, kuchyň, tv, wifi, pračka dostupná u domácích; bydleli jsme 2,5 měs.
- ▲ Rotorua - červen - přes inzerát na nástěnce v supermarketu jsme přijali ještě v den příjezdu spolubydlení u korejských kluků v domě 5+1 za 140 NZD/týden/2 osoby; časem nás tam bydlelo 5; bydleli jsme 2 týdny
- ▲ Hamilton - konec července - několik dnů jsme při přesunu spali v autě, obešli pár prohlídek a pak na [Studentrent.co.nz](#) našli inzerát na spolubydlení v Hamilton East u paní Brity za 130 NZD; většinu týdne nebyla doma, tak jsme měli moderně vybavený dům pro sebe; bydleli jsme 2 měs.
- ▲ Tauranga - konec září - před příjezdem jsme si domluvili 8 prohlídek nalezených přes [Trademe.co.nz](#), v den příjezdu všechny objeli, ale nic se nám nelíbilo; druhý den dohledali nové inzeráty a zvolili bydlení u pána za 180 NZD (usmlouvali jsme to z 200 NZD), soukromí, wifi, TV, topení, posilovna; bohužel v bytě kouřil a měl špinavou kuchyni; bydleli jsme 2 týdny
- ▲ Te Puke - říjen - večer po prvním dni v nové práci jsme v supermarketu New World poslali SMS na 2 inzeráty - ozval se Čech Petr Vomáčka (02102623193, petrvomacka@seznam.cz), který na NZ už několik let žije a pronajímá několik domů; bydleli jsme v 6 lidech (max 9) za 180 NZD 2 týdny; wifi, TV, plně vybavený, pěkný interiér; v Te Puke v knihovně/informacích neměli žádný seznam ubytování (kromě drahých), takže se dalo hledat jen v New Worldu, Countdownu a na [Trademe.co.nz](#) (tam doporučujeme hledat podle měst, např. Paengaroa, Maketu, Pongakawa)
- ▲ Auckland - leden - v knihovně jsme odepsali dle [Trademe.co.nz](#) na několik inzerátů, dojeli na prohlídky a po 2. pohovoru nás přijali ve studentském bytě 4+1 v Mount Albert za 180

NZD; 1. týden jsme tam bydleli úplně sami, následně se 3 lidmi; bydleli jsme 3 týdny

Finance

- ▲ do první výplaty jsme i s náklady před odletem a koupí auta museli vynaložit každý 75 000 Kč
- ▲ zprůměrované jednotlivé měsíční útraty na NZ za 2 osoby (z ročního pohledu):
 - ▲ jídlo - 370 NZD
 - ▲ ubytování - 500 NZD
 - ▲ benzín - 350 NZD
 - ▲ režie - 230 NZD
 - ▲ = celkem 1450 NZD/měs.
- ▲ roční pobyt čistě jen na NZ za 2 os. (bez nákladů před odletem, výletů mimo NZ...):
 - ▲ výdaje - 17 500 NZD
 - ▲ příjmy - 12 900 NZD
 - ▲ = doplatek 4 600 NZD/rok
- ▲ doplatek je pouze součástí celkových nákladů za "výlet na NZ"; *co nás stál finálně Zéland uvádíme na dalších stránkách*
- ▲ roční příjmy byly za celkové 4 měsíce a 1 týden zaměstnaneckého poměru (nepracovalo se každý den)

Počasí

- ▲ předpověď jsme sledovali na [Metservice.com](#)
- ▲ jednou jsme cítili zemětřesení - ověřili jsme si ho na [Geonet.org.nz](#)
- ▲ Severní ostrov:
 - ▲ únor, březen - krásné léto, přes den i 30°C, v noci teplo, v autě se dalo spát bez spacáku, pršelo celkem asi jen 4 dny
 - ▲ duben - dny teplé, noci chladné - venku nutná bunda, u moře silný vítr, v autě již se spacáky, začalo silně přituhovat, více deštivých dnů, časté přeháňky trvající třeba jen 5 min
 - ▲ květen - dny teplé i přes 20°C, noci chladné kolem 10°C, spaní v autě horší - my jsme již nechtěli, ale někteří cestovatelé spí v autě i celou zimu, velice silný vítr (Katikati), lomcování autem při jízdě, časté přeháňky
 - ▲ červen - cca 2 dny v týdnu přeháňky, jinak slunečno, přes den 17°C, noc 7°C (ale i 3°C)
 - ▲ červenec, srpen - přes den 13°C, noc 4°C (ale i -2°C), sníh napadl především na Jižním ostrově, výjimečně pár dnů i na Severním, celkem slunečno, déšť 1 den v týdnu, vystačili jsme se softshell bundami
 - ▲ Září, říjen - přes den 17°C, noci chladnější, silný vítr, časté deště (Te Puke), v autě bychom ještě spát nechtěli
 - ▲ leden - přes den 23°C, v noci 16°C, přeháňky, půl týdne slunečno
- ▲ Jižní ostrov:
 - ▲ listopad - přes den 18°C, v noci 8°C, již jsme pohodově spali v autě, vítr, déšť, střídání horka a chladna
 - ▲ prosinec - teplo, přes den 20°C, v noci dusno 13°C, časté přeháňky a mrholení

Internet

- ▲ [seznam knihoven](#) s free wifi - ne v každé knihovně je internet zdarma - *začínal být velký boj o volné zásuvky*
- ▲ na dost místech je otevřená wifi - třeba i přímo na parkovištích (v Mt Maunganui u pláže);

často jsme projížděli městem a dostupnou wifi našli

- ▲ Novozélandčané mají doma většinou kolem 3 Mbit/s (ve velkých městech i 18 Mbit/s), ale bohužel s datovým limitem - např. 4 nebo 10 GB/měs. a za zbytek už doplácí, případně se jim značně zpomalí rychlosť
- ▲ oproti ČR není na NZ legální stahování hudby a filmů (majitel přípojky může dostat velkou pokutu)
- ▲ pokud jsme u někoho bydleli, tak jsme si množství stažených dat hlídali programem [Connection Meter](#)
- ▲ zajímavost: [mapa podmořských kabelů](#), kudy se na NZ vede internet

Informovanost z domova při cestování

- ▲ SMS na CZ SIM jsme četli tak 1x za týden
- ▲ pravidelně jsme kontrolovali e-mail (četli offline přes [Thunderbird](#))
- ▲ domů volali přes Skype
- ▲ zprávy sledovali přes RSS čtečku [Google Reader](#) (offline programem [FeedDemon](#)) a to na [Novinky.cz](#) - domácí a zahraniční zpravodajství (měly nejpochopitelnější nadpisy, kdy nebylo už potřeba číst celý článek) a občas místní noviny [Nzherald.co.nz](#) (kvůli v té době aktuálnímu zemětřesení); pokud některé stránky neměly RSS, zřídili jsme si ho přes službu [Page2RSS](#)

Trajekt mezi ostrovy

- ▲ trasa mezi Wellingtonem a Pictonem
- ▲ využili jsme o něco levnější [Bluebridge.co.nz](#), druhou možností je [Interislander.co.nz](#)
- ▲ jednosměrná jízdenka - zpáteční je stejně drahá a musí být na přesné datum
- ▲ typ auta "Car; Ute; Van < 5.5m", délku auta jsme měli 4,5m a jako registration jsme zadali SPZ auta
- ▲ tarif Saver Sail za 110 NZD/osobu, placeno online kartou
- ▲ první plavbu jsme rezervovali 2 dny dopředu, zpáteční 10 dnů dopředu
- ▲ plavba trvala cca 3 h, během cesty byl k dispozici bufet, promítání filmu, toalety apod. a do auta se během plavby nesmělo
- ▲ na check-in se musí nejpozději 1 hod před vyplutím, k check-inu vedou informační cedule a jede se přímo autem, u okýnka jsme ukázali číslo lístku (stačilo v mobilu), dostali vstupní "placky" a řekli nám číslo lajny, do které se máme zařadit; následně nás instruovali, kam do lodi zajet
- ▲ na lodě se vjíždí s vypnutými světly a po zaparkování nezapomenout zatáhnout ruční brzdu (u automatů stačí zařadit "P")
- ▲ Wellington - dok trajektu je v centru naproti budově parlamentu (vosího hnízda), check-in je hned u silnice (za plotem) v malé modré budce
- ▲ Picton - k doku trajektu všude ukazují informační cedule, k check-inu pak nápis na zemi a vypadá jako "celnice"
- ▲ při plavbě během špatného počasí mnoho lidí zvracelo

Změna zpáteční letenky

- ▲ letenky zakoupené v ČR měly platnost do října, e-mailem jsme proto psali na Student Agency pro jejich prodloužení na začátek února; obdrželi jsme odpověď, že změna je možná jen osobně na pobočce jakoukoli 3. osobou a za 1500 Kč/letenku (takže úplně jiné podmínky než při koupi); zavolali jsme raději na NZ pobočku Korean Air a přesun vyřídili s nimi (vč. stopoveru v Soulu); obdrželi jsme e-mail s instrukcemi a přes NZ b. účet zaplatili 220 NZD; nové letenky ale nepřicházely, tak jsme si je v Aucklandu na letištní pobočce nechali

vytisknout - s informací, že si datum odletu máme předem ověřit, že se může změnit - *odlet se změnil jen v rázech minut*

Cestovní pojištění - řešení nemoci

- ▲ skřípnutý nerv v krku - zavolali jsme (v ČR ve 2h v noci) na číslo do ČR na pojišťovnu Mondial a požádali je o zavolání zpátky; zpětný hovor přišel okamžitě; s asistentkou jsme se domluvili na postupu - dá vědět místním kolegům, aby nám objednali nejbližší zdravotnické zařízení (kde nebudeme muset nic platit); za chvíli přišla SMS, že se už informace předala a že nám bude volat místní pracovnice; ta volala také obratem (anglicky) a ptala se na detaily (česká paní říkala, že kdybychom něco nerozuměli, tak nám to zpětně přetlumočí); asi do půl hodiny volala opět eng paní, že je vše domluveno v zařízení 100 m od místa, kde jsme zrovna byli; u doktora o nás už věděli, absolvovali jsme vyšetření a dostali předpis na prášky - v lékárně za 18 NZD; volala opět cz paní a ptala se, jak proběhlo vyšetření a že doklad z lékárny máme poslat e-mailem nebo faxem k proplacení - v SMS zaslala kontakty; ještě volala eng paní - hovor jsme zmeškali; druhý den volali opět z CZ Mondialu, jak na tom zdravotně jsme a že vyšetření nám celé proplatí, že je to zařízené; další den volali, že mají u sebe nahlášenou kontrolu, jak to prý vidíme my; následně volala eng paní se stejným dotazem a jak se nám zdravotně daří; doklad z lékárny jsme vyfotili a e-mailem poslali k posouzení; přišlo zpátky e-mailem schválení od jejich doktora (abychom si nenaúčtovali něco neoprávněně) a instrukce, kam originál poštou zaslat; odeslali jsme doklad na poště do ČR a během několika týdnů přišly peníze na účet
- ▲ celkově s Mondialem naprostá spokojenost - výborně poskytované služby a na e-mailsy odpovídali do 24 h

Výlet na ostrov White Island

- ▲ Whiteisland.co.nz - jedná se o aktivní sopku na ostrově u NZ - oblast Bay of Plenty (dostupné celoročně)
- ▲ online jsme se zaregistrovali a zaplatili 370 NZD za 2 osoby a dopravu lodí
- ▲ po registraci nás tel. kontaktovali a výlet 2x odsunuli na další den; v den výletu nám akci potvrdili až v 8h ráno - měli jsme tak 1,5 h na veškerou organizaci a absolvování cesty 100 km
- ▲ v zimě doporučujeme teplé oblečení; během plavby jsme dostali občerstvení, vlastní nebylo potřeba
- ▲ mimo sopku jsme viděli tuleně a potápěče
- ▲ ostatní naše výlety byly organizačně nenáročné

Ostatní

- ▲ pokud někde bylo potřeba vyplnit bydliště, zadávali jsme adresu posledního ubytování
- ▲ přechod na letní čas začíná poslední neděli v září (o 1 hodinu dopředu) a končí první neděli v dubnu (o 1 hodinu dozadu); jsou to jiné termíny než v ČR
- ▲ fotili jsme na 5 Mpix kvalitu a fotky ukládali do webových alb Google Picasa - vždy si vše připravili přes offline program Picasa a pak přes wifi jen synchronizovali; nová alba jsme vytvářeli po cca 60 fotkách (etapách našeho cestování), jelikož Picasa neumí na webu stránkování; alba zamkli jen pro známé a jim posílali e-mailem odkazy; *fotky doporučujeme třídit postupně, jinak bude množství neúnosné*
- ▲ upomínky na události (registrace auta, narozeniny atd.) jsme si uložili do Google Kalendáře a nechali si posílat zdarma informační SMS na NZ tel. číslo
- ▲ v některých oblastech byly velice nepříjemné kousavé mušky - štípance nepříjemně natékaly - i preventivní koupě repellentů se vyplatí

- ▲ mobilní signál byl občas překážkou při hledání kempu, když jsme čekali na práci apod.
- ▲ mBank - při operacích v internetovém bankovnictví nám chodily potvrzovací SMS zprávy na českou SIM bez problémů okamžitě a zdarma (jako v ČR)
- ▲ mBank - pokud někomu ještě v zahraničí nefunguje platba kartou (u karet vydaných před únorem 2010), tak se musí přes internet změnit PIN (nebo zadat změnu na stejný PIN; za 25 Kč) a pak provést operaci přes bankomat (stačí i zjištění zůstatku)
- ▲ ptáčka Kiwi jsme viděli jen v Kiwihousech při prohlídках maorských vesnic, volně v přírodě v podstatě k vidění není

Výlet do Sydney a na Tongu

Obecně

- ▲ když už jsme byli na NZ, chtěli jsme se podívat do Austrálie a na jeden z ostrovů v Pacifiku
- ▲ zvolili jsme cestu z Aucklandu (nejlevnější letenky) do Sydney na 6 dnů, následně na Tongu na 12 dnů (delší doba pro případnou možnost využití trajektu na další ostrovy) a zpět na NZ
- ▲ Sydney jsme volili jako velice atraktivní metropoli s možností vyjet do okolí; Tongu kvůli pozitivním ohlasům, dostupným informacím a především levnějším letenkám
- ▲ hodně dopředu jsme připravovali pouze víza do Austrálie, jinak veškerá organizace proběhla během 3 dnů, kdy jsme narazili na levné letenky a zrovna bylo na NZ mrtvé období v práci; všechny podrobné informace jsme zjišťovali až pak na místě
- ▲ odlétali jsme 15. října, vraceli se 2. listopadu

Vízum do Austrálie

- ▲ vyřizovali jsme z NZ - musí se před odletem do Austrálie, platné je na rok od data vydání, max. na 3 měs. pobyt s tím, že musíme vycestovat a zase se můžeme do Austrálie vrátit - celkově tedy na max. 1 rok pobytu
- ▲ žádost se podává [online](#) (Start an application)
- ▲ u první naší žádosti byl dotazník krátký, u druhé už nepoměrně delší - objevily se otázky o posledním zaměstnavateli, jméně příbuzné osoby, rodinném stavu, na konci nutnost zadat heslo apod.; *po odeslání jsme žádost cvičně zkoušeli vyplnit znova, ale na delší dotazník jsme již nenarazili - zřejmě se jedná o automatické "hlubší proklepnutí" pro x-tého v řadě; pokud se vám delší dotazník zobrazí, zavřete stránku a zkuste žádost načíst znova - ušetříte si čas a případné starosti (viz dále)*
- ▲ po vyplnění byla možnost uložit si žádost o vízum do PDF nebo možnost [zkontrolovat si stav žádosti](#); min. je vhodné si opsat referenční číslo
- ▲ udělení víza je zdarma
- ▲ první vízum (bez delšího dotazníku) přišlo e-mailem za 5 dnů (tyto maily padaly do spamu)
- ▲ u druhého víza (s delším dotazníkem) odepsali, že chtejí ještě doložit výpis z bank. účtu, itinerář cesty, účel cesty a kopii zpáteční letenky - e-mailem jsme zodpověděli dotazy kromě zaslání letenky, kterou jsme ještě neměli; bez dalších dotazů jsme následně obdrželi i druhé vízum, celkově za 12 dnů
- ▲ obě víza byla ve finále stejná - *nikde je nebylo potřeba ukazovat, tedy ani tisknout*

Vízum na Tongu

- ▲ uděluje se automaticky při příletu - nemuseli jsme předem nic vyřizovat (jen pokud bychom chtěli na Tonge zůstat delší dobu, museli bychom na imigrační úřad)

Letenky

- ▲ přes obecné NZ vyhledávače letenek na [Houseoftravel.co.nz](#), [Webjet.co.nz](#) nebo [Expedia.co.nz](#) jsme si našli, které letecké společnosti létají do dané destinace a pak přímo na jejich webových stránkách zjišťovali ceny (na rozdíl od letenek z ČR na NZ byly tyto letenky levnější přímo u let. spol.)
- ▲ [Air New Zealand](#) - mají [aktuální slevové akce](#), lety vždy určeny na přesný termín
- ▲ [JetStar](#) - slevové akce měli jen v pátek
- ▲ zašli jsme se také zeptat např. do kamenné agentury Flight Centre, ale ceny byly o dost dražší, resp. nebyla zrovna žádná výhodná akce

- ▲ čas předem nutný ke koupi letenky nebyl ve výsledné ceně až tak markantní - letenka 2 dny před odletem byla o 10 NZD dražší než letenka 14 dnů nebo 1-2 měsíce dopředu na jeden jednosměrný let
- ▲ zpáteční letenka byla dražší než dvě jednosměrné
- ▲ všechny naše koupené letenky byly Seat verze jen pro příruční zavazadlo do 7 kg + notebook (tedy bez velkého zavazadla)
- ▲ u všech jsme museli check-in provést přímo na letišti 90 min před odletem
- ▲ platili jsme online kartou a všechny letenky přišly e-mailem
- ▲ *při všech letech bylo chladněji - hodila se i bunda*
- ▲ Auckland - Sydney:
 - ▲ Air New Zealand
 - ▲ získali jsme akci za 99 NZD na jednu jednosměrnou letenku (jinak byly za 179 NZD a právě v době mistrovství v rugby i za 400 NZD)
 - ▲ kupovali jsme 2 dny před odletem
 - ▲ 6 NZD příplatek za platbu kartou, celkem 208 NZD
 - ▲ odlet 06:30 ráno, přílet 08:00
- ▲ Sydney - Tonga (Nuku'Alofa):
 - ▲ Pacific Blue
 - ▲ celkem 732 AUD vč. 14 AUD za platbu kartou (tj. 934 NZD, 1 AUD byl 17,35 Kč)
 - ▲ odlet 15:35, přílet 22:05
- ▲ Tonga (Nuku'Alofa) - Auckland:
 - ▲ Pacific Blue
 - ▲ celkem 528 TOP vč. 30 TOP za platbu kartou (tj. 382 NZD, 1 TOP byl 9,85 Kč)
 - ▲ odlet 22:40, přílet 01:35

Parkoviště na letišti v Aucklandu

- ▲ auto jsme po celou dobu nechali na hlídaném parkovišti u letiště
- ▲ rezervovali a platili jsme online 3 dny dopředu
- ▲ zvolili jsme International Short Term (2-5 min chůze do odletové haly), protože levnější Park & Ride byl již vyprodaný
- ▲ celkově 132 NZD na 19 dnů
- ▲ online placeno kartou
- ▲ *při příjezdu i odjezdu se musí u brány vložit do automatu pro ověření platby přesně ta platební karta, kterou se provedla transakce; my ale platíme i "virtuální kartou", která fyzicky neexistuje (naštěstí jsme tuto platbu provedli druhou kartou)*

Ubytování v Sydney - zajištění předem

- ▲ na Hostelworld.com jsme si našli aktuálně nejlevnější hostel v centru, kde měli 1 den dopředu ještě volno - City Resort Hostel
- ▲ rezervovali jsme 2 noci, online zaplatili zálohu 11 NZD
- ▲ pokoj pro 6 lidí, free wifi - jen u recepce
- ▲ přes Couchsurfing.org (kde jsme měli profil z již předchozích cest) jsme napsali cca 20 lidem, většina takto narychlo nereagovala, nebo nemohla; ve finále nám 2 lidé hostování přislíbili - *reálně jsme pak stihli zrealizovat jeden pobyt*

Ubytování na Tonze - zajištění předem

- ▲ na Tonisguesthouse.com jsme napsali e-mail s rezervací na 2 noci a požádali o odvoz z letiště

- ↗ dopředu jsme nic neplatili

Další zajištění před odletem

- ↗ aktivovali jsme roaming u NZ SIM karet
- ↗ veškeré nové dokumenty jsme si raději na NZ v knihovně vytiskli (25c/stránka) a z bankomatu nechali vyjet zůstatek na NZ účtu (pro imigrační úřad při návratu na NZ)
- ↗ vezli jsme si všechny dokumenty potřebné pro vstup na NZ (viz předchozí stránky)
- ↗ vybrali jsme NZ dolary
- ↗ uložili do mobilu mapu Sydney a Tongy
- ↗ jako zavazadla jsme měli jen malé batůžky (*narvané, ale zvládli jsme to*):
 - ↗ oblečení na léto (Tonga) i chladnější jaro (Sydney) - tedy např. kalhoty, mikiny, softshell bundy, kšiltovky, tenisky i sandále, *pro dámy bud' delší kraťase/sukni nebo velký šátek, viz dále informace k Tonze*
 - ↗ hygiena + opalovací krém - *pozor na tekutiny nad 100 ml, viz dále*
 - ↗ mobily, nabíječky
 - ↗ netbook
 - ↗ el. redukce - *všude fungovaly stejné jako na NZ*
 - ↗ 1 spacák - největší dilema, *hodil se, noci byly chladnější a dostávali jsme všude jen lehké přikryvky*
 - ↗ brčka na pití z kokosu

Z Aucklandu do Sydney

- ↗ do Aucklandu přímo k letišti jsme přijeli večer před odletem, projeli si letiště pro ranní plynulou cestu a na část noci zaparkovali nedaleko na parkovišti před Skyway airport parking (za McDonald's u kruhového objezdu)
- ↗ na letišti nebylo free wifi
- ↗ u check-inu stačil pas, před vstupem do free zóny jsme museli vyplnit odletovou kartu s dotazníkem ohledně opuštění NZ
- ↗ do letadla nám prošel sýr gouda a tortily, neprošel opal. krém - měl více jak 100 ml
- ↗ v letadle jsme vyplnili příletovou kartu do Austrálie - Incoming passenger card
- ↗ během letu byl nápoj zdarma

Sydney

- ↗ oficiální stránky Sydney
- ↗ na letišti v Sydney bylo free wifi
- ↗ na stojanech byly k dispozici zdarma průvodci po Sydney - *doporučujeme vzít na osobu jeden kvůli slevovým kupónům*
- ↗ do centra k hostelu jsme jeli nejlevnějším možným způsobem (za vlak se platí speciální letištění příplatek, minibusy a taxi jsou o dost dražší):
 - ↗ autobusem č. 400 ze zastávky 22 - na stanici Rockdale (dá se i na dřívější Banksi; mapka MHD), 3,30 AUD/osobu
 - ↗ na Rockdale si koupili týdenní síťovou jízdenku na MHD - MyMulti - zahrnuje jízdu autobusem, vlakem, trajektem (*už jenom kvůli trajektu se rozhodně vyplatí; mapka trajektu*); typ 1 až 3 odlišuje pouze cena za dojezdovou vzdálenost vlaků; *pokud bychom chtěli chodit jen po atrakcích v Sydney, stačil by MyMulti 1 za 41 AUD/osobu (nebo úplně bez, vše hlavní je dostupné pěšky), my chtěli ale vyjet trochu za přírodou, tak byl nejvhodnější MyMulti 3 za 57 AUD/osobu*
 - ↗ z Rockdale dojeli vlakem (*nejčastější dopr. prostředek*) na stanici Kings Cross a došli do hostelu

- ↗ první 2 noci jsme spali v hostelu City Resort Hostel - cca 22 AUD/noc/osobu - *v hostelech pozor na cenné osobní věci, jednu slečnu okradli*
- ↗ další 3 noci v části Summer Hill přes [Couchsurfing.org](#) - zdarma
- ↗ mapy jsme dostali na letišti (v průvodci), v hostelu a na Informacích
- ↗ potraviny si kupovali standardně v centru v supermarketech Woolworths a Coles (umístění bylo v mapách), ovoce a zeleninu pak nejlépe na trhu v [Paddy's Markets](#) v Chinatown na Hay street (otevřeno středa až neděle)
- ↗ v Coles jsme dostali k těstov. salátu plastové příbory zdarma
- ↗ zélandská platební karta BNZ u pokladen nefungovala (česká VISA ano), výběry z bankomatu ano (zkoušeli jsme Westpack), platili jsme hotově
- ↗ navštívili jsme:
 - ↗ [Operu](#) - dovnitř jsme se nedostali
 - ↗ [Harbour bridge](#) - existuje možnost [projít se po vrcholu mostu](#)
 - ↗ [Luna park](#) - celkem maličký, hned u Harbour bridge, vstup zdarma
 - ↗ The Rocks - nejstarší část města
 - ↗ [Darling harbour](#) - přístav s mnoha atrakcemi i kinem [IMAX](#) s největším plátnem na světě
 - ↗ [Powerhouse museum](#) - technické museum - zklamalo nás, osloivilo by nás tak před 15 lety
 - ↗ *vše výše zmíněné je v centru skoro vedle sebe*
 - ↗ [Blue Mountains](#) - australská buš, skoro 2 hod vlakem z centra do Katoomba, 3. zóna na MyMulti, byli jsme u skal Three Sisters a blízkých vodopádů (dá se např. koupit i organizovaný výlet za 79 AUD)
 - ↗ [Featherdale Wildlife Park](#) - zoo, kde je možné si pohlavit klokany, koaly apod., mají třeba i Tasmánského čerta
 - ↗ [Ku-ring-gai Chase National Park](#) - malá buš, chtěli jsme vidět volně žijící klokany, dorazili jsme ale k večeru a do centra buše se nedostali
 - ↗ *na některá výše uvedená místa se dají použít slevové kupony z průvodce (dostupný na letišti a na Informacích)*
- ↗ počasí - přes den pánilo sluníčko (nutný opal. krém), večer chladno na bundu a tenisky
- ↗ cesta na letiště - opět přes přestup na Rockdale, abychom neplatili vstupní/výstupní poplatek u vlaku
- ↗ finance - pobyt v Sydney na 6 dnů nás stál cca 440 NZD (bez letenek a parkovného na NZ)
- ↗ hodnocení: výlet do Sydney rozhodně stál za to

Ze Sydney na Tongu

- ↗ při check-inu v Sydney chtěli kromě pasu vidět všechny letenky směřující do ČR - tedy ze Sydney na Tongu, z Tongy na NZ a z NZ do ČR (řešili i náš stopover v Koreji), ve finále vše prošlo bez problémů
- ↗ letenky jsme měli vytisknuté, *stačilo by je ale ukázat i na mobilu/netbooku*
- ↗ před vstupem do free zóny jsme vyplnili odletovou kartu [Outgoing passenger card](#)
- ↗ byla k dispozici free wifi
- ↗ do letadla nám prošly sušenky, chléb a konzerva tuňáka, neprošel parfém (který z NZ do Sydney prošel)
- ↗ v letadle jsme vyplnili příletovou kartu na Tongu - Passenger arrival card
- ↗ během letu bylo vše placené - občerstvení, nápoje i malá obrazovka na sledování filmů
- ↗ při příletu chtěli vidět pasy a zpáteční letenky

Tonga

- ↗ [oficiální stránky Tongy](#)

- ↗ všude na hlavním ostrově Tongatapu je dostupná elektrina i pitná voda (u ní je jen potřeba vždy ověřit vhodný zdroj)
- ↗ na letišti není free wifi
- ↗ u příletové haly na nás čekal domluvený odvoz z hostelu (10 TOP/osobu); taxi do hlavního města je za 40 TOP
- ↗ první 2 noci jsme spali v hostelu Toni's Guest House, cca 17 TOP/noc/osobu, samostatný pokoj pro 2, sdílená koupelna s teplou vodou; k dispozici sdílená kuchyňka, TV, internet za 5 TOP/h; vše se platilo až při ukončení pobytu
- ↗ dostali jsme průvodce, kde bylo vše potřebné vč. mapky
- ↗ hostel nás druhý den ráno odvezl do hl. města (4 km) a v 17 h zpět (1 TOP/jeden směr/osobu)
- ↗ v centru za poštou v bance Westpack jsme si vyměnili NZD za TOP (*později i v ANZ bance*), všude jsme platili hotově
- ↗ 2 české páry měly problémy s výběrem z bankomatu - odečtená částka, ale žádný výběr (následně zřejmě vyřešeno)
- ↗ k poště sahá i free wifi z Friends Café; dají se najít i další kavárny s free wifi (info v průvodci)
- ↗ potraviny v centru - na trhu u pošty jsme koupili zeleninu + suvenýry, v pekařství (nedaleká zelená budova) pečivo, v supermarketu Molisi ostatní potraviny (jsou dostupné i další obchody)
- ↗ pro zbytek pobytu cca 9 nocí jsme se přesunuli do resortu Good Samaritan: první hostel nám zajistil ubytování a odvezl nás do centra, tam jsme přešli na autobus (za poštou u moře; jezdí mini-busy) a jeli do vesnice Kolovai (1,75 TOP/osobu), u silnice je veliká cedule resortu ukazující na odbočku vlevo, cesta pak přímo k resortu cca 20 min pěšky
- ↗ Good Samaritan - 15 TOP/noc/osobu, chatka pro 2, sdílená koupelna se studenou vodou, výhled na pláž (ta byla méně kvalitní); jedná se o nejlevnější resort na Tongatapu (ostatní kolem 50 TOP/osobu), ale i nejméně zachovalý a skoro bez jakýchkoli služeb; k dispozici byly placené snídaně až večeře
- ↗ v resortu bylo příliš komárů, mravenců, ještěrek - koupili jsme si sprej Mortein (červená tuba) a kadidlo Mortein (červená papírová krabička se zelenou kouřovou spirálou); jako repellent nám byl doporučen Aerogard (sprej v modré tubě - dostupný i na NZ ve Warehousu)
- ↗ potraviny:
 - ↗ obden jsme chodili na nákup 20 min do vesnice Kolovai do "supermarketu" naproti kostelu - člověk si mohl sám vybrat zboží (než u krámků u silnice, kde se musí ukazovat přes mříže neanglicky mluvícímu prodejci)
 - ↗ k dispozici bylo jen pár druhů potravin bez zeleniny, ovoce, mléč. výrobků; např. toastový chléb, sušenky, maso a špagety v konzervě (na otevření jsme koupili v centru malý nůž), čínské polévky
 - ↗ vodu jsme si plnili do lahve v resortu u baru (divná chuť) + koupili sirup
- ↗ oblečení:
 - ↗ omezení dána místní převážně nábožensky ovlivněnou kulturou
 - ↗ slečny by měly mít šortky ke kolenům (při první návštěvě trhu jsme kvůli tomu narazili na velice nepříjemného pána) a tričko s rukávy
 - ↗ kluci by neměli chodit bez trička
 - ↗ místní se koupou oblečení, bikiny na veřejnosti nejsou přijatelné
 - ↗ v resortu se oblečení nemusí moc řešit, na veřejnosti je ale lepší být obezřetnější; *kromě jednoho nepříjemného incidentu jsme ale jinak problémy neměli*
- ↗ doprava:
 - ↗ autobusy jezdí bez jízdního řádu cca 1x za hodinu - *většinou jsme čekali max. 20 min*; jsou v žalostném stavu a pokud se jede odpoledne, tak jsou přeplněné
 - ↗ autostop - dá se dobře stopovat, občas se nás sami řidiči zeptali, zda nechceme svést

(často i taxikáři - nesplést)

- ▲ všechny silnice jsou rozbité a auta v mizerném stavu
- ▲ počasí:
 - ▲ první noci chladnější, pak horké a dusné
 - ▲ přes den veliké horko, dusno
 - ▲ poslední 2 dny propršely, ale stále horko
- ▲ v neděli Tonga nefunguje; všichni jsou celý den v kostele, obchody jsou zavřené, autobusy nejezdí, letadla nelétají a TV programy Tongy vysílají jen církevní tématiku (i při finále rugby)
- ▲ mobily - na Tonze nefungovala žádná CZ SIM karta (O2 ani Vodafone), takže ani internetové bankovnictví či placení online kartou kvůli nedostupnosti potvrzovacích SMS; nefungovala ani SIM Vodafone NZ, fungovala jen NZ 2degrees
- ▲ pobočky leteckých společností v centru:
 - ▲ Air New Zealand - Vuna road, naproti autobus. nádraží
 - ▲ Pacific Blue - Taufa'ahau road, za Queen Salote Memorial Hall po levé straně (směr od moře) - *informačně jsme se ptali na dřívější změnu termínu odletu - 800 TOP*
- ▲ kulturní program - v resortu nám zarezervovali večeři s kulturním vystoupením ve vedlejším resortu za 35 TOP/osobu, z resortu pro nás zdarma přijeli i zpátky nás odvezli (u recepce měli free wifi)
- ▲ z přírody:
 - ▲ viděli jsme velrybu a malé kraby, všude mají toulavé psy a prasata
 - ▲ pili jsme mléko z kokosu - doporučujeme navrtat nahore dírku a použít brčko, případně rozbít kokos o kámen/silnici, rozevřít prsty a vsunout brčko; ze stromu se shodit nedaly, jen z menších přímo ukroutit, sbírali jsme je tedy většinou už spadané
 - ▲ jedli jsme utrhnutou papáju a malé banány
- ▲ na další ostrovy jsme ve finále nejeli, jelikož jsme byli unavení a nechtěli řešit další organizaci a stěhování
- ▲ před odletem jsme ještě pořádně pročistili všechny mušle, které jsme chtěli vést na NZ
- ▲ cesta na letiště - z resortu autobusem do centra (celkem 3,5 TOP), tam od trhu taxíkem k letišti (40 TOP); autobus přímo k letišti prý nejede, jen nejbližše do vesnice Pelehake - nechtěli jsme se ale s věcmi mačkat v autobusu a pak jít v horku cca 4 km pěšky
- ▲ finance: pobyt na Tonze na 12 dnů nás stál cca 610 NZD (bez letenek)
- ▲ hodnocení:
 - ▲ na Tonze jsme se necítili dobře - kvůli incidentu, omezení v oblečení, ustavičnému středu pozornosti (jako např. černoši v 80. letech u nás), "žebrajícím dětem předstírající hlad" (to berte s velkou rezervou, i když občas opravdu nešlo nakoupit v klidu), komárům...
 - ▲ hlavní ostrov Tongy je neskutečně zaneřáděný odpadky a nenašli jsme žádnou "úžasnou" pláž (další ostrovy jsou zřejmě krásnější)
 - ▲ pro naši nízkonákladovou dovolenou tedy nevhodné - kvalitnější pobyt by byl o hodně dražší
 - ▲ jako poznání odlišné kultury, života a ostrova v Pacifiku přínosné
 - ▲ potkali jsme český pár, který si moc chválil místní wwoofing a Tonga byla pro ně srdeční záležitost

Z Tongy do Aucklandu

- ▲ na letišti je několik směnáren, bankomat, malý bufet, v horním patře zásuvky, není free wifi
- ▲ při check-inu na Tonze chtěli kromě pasů vidět letenky z NZ do ČR (letenky na NZ ne)
- ▲ před vstupem do free zóny jsme vyplnili odletovou kartu Passenger departure card + dotazník ohledně spokojenosti s pobytom na Tonze
- ▲ ve směnárně vyměnili TOP za NZD

- ↗ na informačním kiosku si nechali protřídit mušle pro dovoz na NZ - neprošla jen jedna s velkými ostny (z bezpeč. důvodů, ve velkém zavazadle by asi prošla)
- ↗ u skeneru nebyl žádný problém - jídlo jsme nevezli
- ↗ v letadle vyplnili příletovou kartu na NZ - [Passenger arrival card - cz verze](#) (přiznali všechny mušle a dřevěné suvenýry)
- ↗ během letu bylo vše placené - občerstvení, nápoje i malá obrazovka na sledování filmů
- ↗ při příletu do Aucklandu na imigračním chtěli vidět pas a příletovou kartu
- ↗ na biosecurity chtěli vidět pouze mušle - a to jen na pár sekund
- ↗ vše proběhlo naprostě rychle a hladce, žádné další dokumenty od nás nikdo nechtěl vidět
- ↗ vyzvedli jsme auto z placeného parkoviště (výjezd opět na bankovní kartu) a na zbytek noci zaparkovali opět na stejném parkovišti jako před odletem

Finance

- ↗ celkově nás celý výlet do Sydney a na Tongu stál cca 2700 NZD

Před návratem

Plánování odletu

- ↗ pro plánování posledních dnů na NZ je vhodné vědět o možnosti přesunu termínu letenek - u Korean Air je změna možná i na druhý den (pokud jsou volná místa) za 200 NZD/letenku; někdy je změna výhodnější než placení ubytování apod.
- ↗ pro prodej auta doporučujeme vyhradit raději více času - *v našem případě byla konkurence veliká a prodat auto nebylo snadné*
- ↗ nezapomenout si ohlédat konec platnosti mezinárodního řidičského průkazu
- ↗ my zvolili možnost přesunout se do Aucklandu, najít si ubytování, prodat auto, vyřídit potřebnou organizaci a v klidu počkat na odlet

Přesun do Aucklandu

- ↗ do Aucklandu jsme přijeli 3 týdny před odletem, v knihovně odepsali v SMS dle [Trademe.co.nz](#) na několik inzerátů na ubytování poblíž centra a čekali na prohlídky
- ↗ před ubytováním jsme kempovali v [Ambury kempu](#) za 10 NZD/osobu/noc - *kemp se má dopředu rezervovat, ale nebylo to nutné, stačilo nám na místě přes terminál zdarma zavolat úředníkovi, vhodit do boxu poplatek a přes asi 3 brány dojet na travnatý prostor, který ani uprostřed sezony nebyl zaplněn*
- ↗ zkoušeli jsme i odlehlejší levné kempy dle [mapy Rankers](#), ale ty byly po příjezdu na místo označeny cedulí "jen pro self-contained" (auta mající WC) - což v mapě uvedeno nebylo
- ↗ po pár dnech nás přijali na ubytování ve studentském bytě v Mount Albert

Prodej auta

- ↗ kde prodat auto:
 - ↗ inzertní weby na prodej auta:
 - ↗ [cestananovyzeland.cz/novy-zeland-diskuze/diskuze-novy-zeland-inzerce-prodam-koupim.php](#)
 - ↗ [hedvabnastezka.cz/diskuse/novy-zeland](#)
 - ↗ [auckland.gumtree.co.nz/f-Cars-Vehicles-Motorbikes-Parts-cars-vans-campervans-W0QQCatIdZ9026](#)
 - ↗ [backpackerboard.co.nz/noticeboard/cars-campervans.php](#)
 - ↗ [bbh.co.nz/travellers/billboards.asp?b=2](#)
 - ↗ placené [trademe.co.nz](#) jsme nevyužili
 - ↗ po uvedení e-mailu v inzertech nám začaly chodit NZ spamy
 - ↗ vyvěšení letáků v hostelech - v knihovně jsme si vytiskli letáky, na webu našli jednotlivé adresy ([BBH](#), [Base](#), [Nomads](#), [YHA](#)) a podle GPS rozváželi (jeden věsel, druhý kroužil kolem) - *ne všude je vzali a někde se záhadně ztrácely*
 - ↗ navštívit víkendové burzy v Aucklandu - [sobotní trh](#) a [nedělní trh](#) - vstupné je cca 25 NZD, sobotní je menší (málo kupujících, ale menší konkurence), nedělní obrovský; obecně se v poslední hodině snižují ceny; prodej rozhodně není zaručený
 - ↗ nalepit na auto inzertní cedule
 - ↗ inzertáty v supermarketech - *také se nám záhadně ztrácely*
 - ↗ inzerát na vlastním webu/blogu - my 2 měs. před odletem
 - ↗ nechat auto na 3 dny v [Backpacker Car Market](#) - platí se ale provize (asi 100 NZD); nemáme ověřeno
 - ↗ zeptat se Čecha Pavla, který žije a prodává auta v Aucklandu - wrc3366@yahoo.co.nz - nemáme ověřeno

- ▲ zaparkovat auto (s cedulemi na oknech) před hostelem
- ▲ při zoufalství napsat překupníkům - např. Carmen - 0210350899 (nabízí ihned polovinu prodejní ceny)
- ▲ pozor - ozývali se nám "podvodníci" s příběhem: auto bude pro otce k narozeninám, kupec je v cizině, takže vyzvedne 3. osoba, platba bude přes PayPal, v první fázi jen část peněz kvůli limitům PayPalu... a zbytek zřejmě v nedohlednu!
- ▲ prodej se nám povedl cca po týdnu v Aucklandu mladému páru z Francie - v den jejich příletu našli leták v hostelu - cenu jsme mohli snížit díky výhodnému kurzu CZK vůči NZD na 3500 NZD - v přepočtu jsme tak oproti našemu nákupu nic netratili (ceny se běžně ale pohybovaly kolem 3900 NZD)
- ▲ auto jsme jim ukázali před hostelem, provedli zkušební jízdu, plánovanou kontrolu v servisu oni sami zrušili, platbu obdrželi v hotovosti v NZD, na poště vyplnili formuláře MR13A (prodávající) a MR13B (kupující), poštovní poplatek zaplatili kupující a odvezli nás zpátky domů

Vrácení daní

- ▲ kdokoli pracuje legálně na NZ, odvádí za něj zaměstnavatel daně (vždy do 20. dne následujícího měsíce); po roce nebo při opuštění NZ lze požádat o vyúčtování a vrácení přeplatku
- ▲ někdy může nastat opačná situace - daně doplácet (pokud se ale o vyúčtování nepožádá, nic se neřeší) - *při našem čistém příjmu cca 6500 NZD/rok/osobu se daně vracely*
- ▲ roční daňové období je od dubna do března
- ▲ žádá-li se za již proběhlé období, měla by stačit žádost v [online systému \(demo\)](#), jinak se musí na pobočku [Inland Revenue](#)
- ▲ my dojeli na pobočku v Aucklandu - v přízemí budovy AIA, [5 Byron Avenue, Takapuna](#) (např. z centra z Albert st. autobusem 822, 839, 8858, 875, 879 na zastávku "Burns Ave Near Bracken Ave" - 2. zastávka za mostem; 3,60 NZD/osobu/1 směr)
- ▲ na místě vyplnili formulář [IR3](#) (pokud bychom pracovali přes 2 období tak 2x; paní nám ukázala, co vše vyplnit - jednoduché, žádné částky) a [IR50](#) (potvrzení, že opouštíme NZ na více jak 325 dnů; peníze jsme si nechali zaslat šekem na adresu v ČR) a paní si okopírovala letenky do ČR
- ▲ *během roku jsme na daních za osobu odvedli cca 1100 NZD a z toho se nám vrátilo cca 210 NZD*

Zrušení bankovního účtu

- ▲ účet již nebyl potřeba, daně jsme si nechali poslat do ČR a nechtěli riskovat např. budoucí zpoplatnění účtu
- ▲ došli na libovolnou pobočku BNZ, potřebovali jen pas a znalost PINu k platební kartě
- ▲ obdrželi jsme zůstatek na účtu v hotovosti a vrátili platební kartu (kódovou jsme neměli sebou, ale nevadilo)
- ▲ zrušení zdarma

Ověření pokut

- ▲ zjištění, zda nemáme nezaplacené pokuty např. za překročení rychlosti, špatné parkování apod.
- ▲ žádost o výpis je zdarma [online](#) (Check if you have a fine) a odpověď přišla e-mailem do druhého dne

Zajištění stopoveru v Soulu

- ▲ let domů jsme měli vyřízený s 5 denním pobytom v Jižní Koreji v Soulu
- ▲ nastudovali jsme si na webu problematiku Soulu - vízum do 90 dnů pobytu nebylo potřeba
- ▲ přes [Hostelbookers.com](#) si našli levný hostel v centru [GuestHouse Korea](#) a na jejich webu zdarma zarezervovali pokoj pro 2 osoby za 40 000 KRW/noc; rezervaci jsme 2x potvrzovali e-mailem
- ▲ uložili si do mobilu trasu k hostelu

Ostatní

- ▲ nákup suvenýrů
- ▲ nákup drobného jídla pro přílet v Soulu
- ▲ výměna NZD za EUR - ve směnárně na Queen Street; peníze jsme vezli domů v hotovosti
- ▲ zajistit si po příletu v ČR dopravu domů (vyhledat spoje apod.)
- ▲ ověření termínu odletu z NZ - *zjistovali jsme online (v adrese místo "xxx" zadat číslo letenky), let se nám posunul jen o pár minut*
- ▲ zjistit dopravu na letiště - na webu [MHD Aucklandu](#) se dají vytisknout pěkné přehledy trasy (odkaz "Print")
- ▲ připravit si oblečení na opačné roční období
- ▲ na konec platnosti víz jsme byli několikrát od úřadů NZ upozorněni e-mailem

Návrat a Soul

Letiště v Aucklandu

- ↗ na letišti jsme jeli z ubytování autobusem do centra (3,60 NZD/osobu) a následně Airbusem na zpáteční jízdenky koupené při příletu na NZ; autobusy měly zpoždění i 20 min
- ↗ na batohy přivázali cedulky s cílovou adresou a kontakty
- ↗ u check-inu byl potřeba pas a letenka - pokud bychom neměli vlastní stopover v Soulu, dostali bychom instrukce k ubytování; v letadle byla už jen místa v uličce, zavazadla se nevážila
- ↗ vyměnili jsme drobné NZD za EUR
- ↗ free wifi nebylo dostupné
- ↗ před vstupem do free zóny jsme museli vyplnit odletovou kartu (Departure Card)
- ↗ prošli jsme skenerem (netbook se musel vybalit zvlášť) a kontrolou pasů a palub. lístků
- ↗ z jídla jsme vezli na palubě puding, müsli tyčinky, brambůrky
- ↗ do letadla jsme mohli oficiálně 40 min před odletem, reálně pak 10 min před odletem

Let z Aucklandu do Soulu

- ↗ odlet v 10:00, přílet v 17:50 (korejského času), let trval skoro 12 h, časový posun -4 h
- ↗ služby během letu byly stejně perfektní jako při našem letu na NZ
- ↗ z jídla byly 2 hlavní chody a 3 druhy na výběr: hovězí, kuřecí, dary moře
- ↗ i při letu během dne se po jídle zatáhla všechna okna a většina lidí spala
- ↗ v letadle bylo teplo
- ↗ před přistáním jsme každý vyplnili příletovou kartu "[Arrival Card](#)" a za skupinu jednu "[Passenger \(Crew\) Customs Declaration](#)"
- ↗ cestující se standardním přestupem obdrželi další dokumenty k ubytování

Letiště v Soulu

- ↗ po přistání jsme prošli tunelem, šli dlouhou chodbou, na konci po schodech dolů (cedule Arrivals a Transfer) k zastávce "metra" - to jelo co 5 min - vystoupili na první zastávce, po schodech nahoru a dlouhou chodbou k Immigration (vše v krytém prostředí)
- ↗ u imigračního byl potřeba pas a příletové karty, oskenovali nám otisky prstů a vyfotili obličej
- ↗ na další tabuli si našli číslo našeho letu a na příslušném výdeji vyzvedli zavazadla
- ↗ přešli k deklaraci věcí, kde pán nerozuměl slovu mušle, ale po ukázání bylo vše v pořádku
- ↗ na letišti jsme vyměnili EUR za KRW
- ↗ bylo free wifi
- ↗ roaming O2 a Vodafonu fungoval jen s 3G mobilem (v Koreji nemají naše GSM)

Soul - 5 denní pobyt, stopover

- ↗ vízum pro pobyt v Koreji do 90 dnů není potřeba
- ↗ v Soulu bylo zimní období a zrovna mrzlo (únor)
- ↗ na letišti u východu z příletové haly u okénka jsme si koupili jízdenku na MHD za 10 000 KRW/os., na zastávce 5B (možno i 12A) nastoupili do autobusu č. 6011 (dle informací hostelu), batohy nechali ve vyhrazeném místě vedle řidiče, podle GPS v mobilu sledovali zastávky (také je hlásili) a vystoupili na "Anguk-dong", pěšky došli do hostelu [GuestHouse Korea](#)
- ↗ v hostelu jsme měli 2 lůžkový pokoj za 40 000 KRW/noc, vlastní koupelnu a WC, zdarma

- snídaně a wifi na pokoji (odlišné zamykání dveří - zevnitř na klíce zamáčknout knoflík a zabouchnout dveře; odemykání standardní klíčem); komunikace základní angličtinou; s placením nám počkali do druhého dne
- ▲ el. zásuvky jako v ČR (bez redukce)
 - ▲ mapky a průvodci byly k dispozici v hostelu, další pak v centru města v Informačních kioscích
 - ▲ v bance jsme vyměnili další EUR za KRW
 - ▲ jídlo si kupovali v obchůdcích s potravinami (podobné jako v ČR) a pákrát obědvali v restauraci (hodně pálivá jídla) - komunikace ukazováním
 - ▲ turistický program se nám omezil díky aktuálním mrazům (až -17°C) - koupili jsme si vstupné do 5 paláců za 10 000 KRW/osobu - výklad průvodce v angličtině; navštívili tržiště Namdaemun a prošli si město
 - ▲ před odjezdem jsme si na CZ SIM online aktivovali "Internet v mobilu" pro použití v den přistání v ČR
 - ▲ čas odletu ještě pro jistotu zkontovali online (v adrese místo "xxx" zadat číslo letenky)
 - ▲ zpět na letiště jsme jeli stejnou cestou, platili u řidiče, autobus jel každých 30 min i o víkendech
 - ▲ celková částka za 5 dní a 2 osoby v Soulu byla 286 800 KRW vč. suvenýrů (konkrétně jídlo za 43 500 KRW)
 - ▲ hodnocení - rozhodně stálo za to, jen jsme měli smůlu na nejmrazivější týden zimy

Letiště v Soulu - odlet

- ▲ vyměnili jsme zbylé KRW za EUR
- ▲ u check-inu byl potřeba pouze pas, požádali jsme o místa u okýnka, zavazadla se nevážila
- ▲ nevyplňovali jsme žádnou odletovou kartu
- ▲ prošli jsme skenerem (netbook se musel vybalit zvlášť) a kontrolou pasů a palub. lístků
- ▲ z jídla jsme vezli na palubě sušenky, kreky, plněnou tortilu
- ▲ do letadla jsme mohli oficiálně 30 min před odletem, reálně pak 15 min před odletem

Let ze Soulu do Prahy

- ▲ odlet v 15:00, přílet v 18:20 (českého času), let trval 11 h, časový posun -8 h
- ▲ kvalita letu opět výborná vč. 2 hlavních jídel
- ▲ u okýnka bylo chladněji
- ▲ nevyplňovali jsme žádnou příletovou kartu

Letiště na Ruzyni

- ▲ po přistání jsme šli na "EU citizen" ke kontrole pasu
- ▲ u pásu si vyzvedli zavazadla (čekali jsme na ně 20 min kvůli tech. problémům)
- ▲ v příletové hale na pobočce Student Agency si koupili jízdenku z Prahy domů
- ▲ v Praze mrzlo (únor)
- ▲ do centra Prahy jsme jeli autobusem č. 119 s přestupem na metro na zastávce Dejvická

Po návratu v ČR

Úřad práce

- ↗ nahlásit se na úřad práce není povinnost - pak si ale musí každý sám hradit zdravotní pojištění a nemá nárok na podporu v nezaměstnanosti (pokud mu ze zákona náleží)
- ↗ v jednom našem případě jsme se na ÚP zaevidovali jako uchazeči o práci - stačil občanský průkaz
- ↗ práci na NZ ÚP nijak neuznává

Zdravotní pojištění

- ↗ ohlásit návrat zdravotní pojišťovně je povinné
- ↗ došli jsme na pobočku zdrav. poj., oznámili návrat, doložili kopii smlouvy cestovního pojištění (na kopii zaslhanou přes Datovou schránku nebyl brán zřetel), požádali o kartičku pojištěnce a oznámili evidenci na ÚP
- ↗ kartičku jsme v jednom případě obdrželi ihned, v druhém jen dostali zástupný A4 doklad a kartička přišla poštou až za 14 dní
- ↗ v případě neevidence na ÚP:
 - ↗ v měsíci návratu jsme měli min. 1 den platné cestovní pojištění, proto se tento měsíc nemuselo nic hradit
 - ↗ následující měsíc:
 - ↗ buď stačilo být (např. i k poslednímu dni) zaměstnán nebo evidován na ÚP a také se nemuselo nic hradit
 - ↗ jinak se muselo (např. i k poslednímu dni) nahlásit na zdrav. poj. jako "Osoba bez zdanitelných příjmů" a uhradit měsíční poplatek 1 080 Kč (do 8. dne následujícího měsíce)
 - ↗ v dalších měsících bez zaměstnání či evidence na ÚP opět poplatek 1 080 Kč
 - ↗ celkově jsme tak měli skoro 2 měsíce před nutností zdrav. poj. platit, nebo se evidovat na ÚP

Další úkoly

- ↗ vyměnit EUR za CZK
- ↗ vrátit u mobilu předplacenou kartu na paušální tarif
- ↗ od MZV (systém DROZD) přišel e-mailem dotaz, zda jsme se vrátili do ČR - zvolili jsme tak možnost "smazat záznam o mé registraci"
- ↗ vyzvednout věci z bezpečnostní schránky v bance
- ↗ zařídit běžné provozní věci (platby, nájmy, vrácení kytek, zubní prohlídka...)
- ↗ někdo možná podat daňové přiznání za příjmy v předchozím roce v ČR
- ↗ zrušit posílání SMS zpráv z Google Kalendáře na NZ tel. číslo
- ↗ hledat práci

Vrácení daní - došlé šeky

- ↗ bankovní šeky dorazily do ČR za měsíc a půl od podání žádosti o vyúčtování na NZ
- ↗ šek proplatí banka, kde jsme majitel účtu, ovšem nesmí se jednat o nízkonákladovou banku, která nepracuje s hotovostí (např. mBank)
- ↗ nejnižší poplatky za proplacení šeku měla Česká spořitelna
- ↗ v našem případě, kdy jsme měli pouze mBank, byly tyto možnosti:
 - ↗ požádat někoho, kdo má jinou banku, aby nám šeky nechal proplatit na sebe

- ▲ využít "kličky" u České spořitelny:
 - ▲ došli jsme na pobočku ČS a požádali o založení vkladní knížky (stačilo jen na jméno jednoho z nás) - založení je zdarma
 - ▲ jako již klienti ČS jsme na místě požádali o proplacení obou šeků - vyřízení trvá několik měsíců
 - ▲ za necelé 2 měsíce přišel e-mailem dotaz, zda opravdu chceme jeden z šeků proplatit na knížku vedenou na jiné jméno, než je uvedeno na šeku - potvrdili jsme
 - ▲ peníze na knížku dorazily za další týden - tedy celkově za 2 měsíce od podání žádosti o proplacení
 - ▲ na libovolné pobočce ČS jsme nechali finance z knížky převést na účet u mBank a knížku zrušili - zrušení je zdarma
 - ▲ poplatek za jeden šek v hodnotě 210 NZD vycházel na 100 Kč

Finance

- ▲ celkové finanční výdaje za náš výlet na NZ za 1 osobu:
 - ▲ před odletem - 42 500 Kč
 - ▲ pobyt na NZ - 31 000 Kč
 - ▲ výlety mimo NZ - 22 500 Kč
 - ▲ = CELKEM 96 000 Kč
- ▲ po návratu do ČR byl tedy každý z nás chudší o 96 000 Kč (oproti prvnímu nápadu vyjet na NZ)
- ▲ náklady po návratu (kurzové rozdíly, poplatky ve směnárně, dopravu z letiště atd.) nám pokryly vrácené daně
- ▲ po vstupu na NZ potřeboval mít každý k dispozici 53 500 Kč (v praxi ale více, jelikož jsme prací teprve doháněli výdaje)
- ▲ možnost dosáhnout lepšího finančního skóre byla, ale chtěli jsme si NZ více užít a tak se výdaje rozhodli vydělat zpětně v ČR kvalifikovanou prací, než se na NZ udřít
- ▲ mnoho cestovatelů se vrací s daleko větším mankem, jiní naopak pokryjí celé výdaje (pracují např. 10 měs. - oproti našim 4 měs.)
- ▲ pokud bychom na NZ vůbec nepracovali, tak by roční backpackerská dovolena každého vyšla kolem 200 000 Kč
- ▲ cesta na NZ není zadarmo, ale investice se rozhodně vyplatí

Ostatní

- ▲ na konci května nám poštou přišel písemný informační přehled o daních
- ▲ zvyknout si v ČR opět na jízdu autem vpravo a manuální řazení již nebyl takový problém (oproti prvním dnům na NZ)

Závěrečné hodnocení

- ▲ NZ je nádherný kus světa, člověk uvidí od každého něco a v podstatě by už ani "nemusel kamkoli jinam cestovat"
- ▲ mimořádně unesení jsme byli z tučňáků a delfínů
- ▲ obyvatelé NZ jsou velice milí a přátelští - výborná ukázka pro ČR, že taková možnost je reálná
- ▲ stejná ukázka i toho, že se dá žít bez krádeží a neustálého si hlídání věcí
- ▲ státy na zlepšení angličtiny jsou ale určitě lepsi - na NZ hodně drmolí
- ▲ nízkonákladový život - bydlení v autě, kempování, sprchování se na veřejných toaletách atd. - může být při ročním pobytu docela náročný, časem nepříjemný až unavující

- ↗ možnost nejčastějšího výdělku na NZ znamená dřinu - at' fyzickou (na sadu), nebo psychickou (u pásu)
- ↗ pro poznání a užití si NZ by stačily 4 měsíce, pro nízkonákladový pobyt plného dobrodružství a otestování si svých schopností (organizačních, komunikačních, pracovních, houževnatostí...) je rok dobrá volba
- ↗ ne nadarmo má mnoho lidí NZ jako svůj životní sen :-)